75STE JAARGANG No. 9708 VRIJDAG 3 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Sir EDMUND HILLARY bereikt de ZUIDPOOL

Tocht met omgebouwde landbouwtractoren en hondensleeën volbracht

Wellington. — Sir. Edmund Hillary heeft de Zuidpool bereikt. Hij zond het bericht van zijn aankomst aan de Nieuwzeelandse commissie van de Ross-Zee, de organisatoren van de expeditie. Hillary, de bedwinger van de Mount Everest, is de tweede poolvorser die de Zuidpool via de route over land heeft bereikt. De eerste was de Noor Amundsen die op 14 december 1911 op de Zuidpool aankwam.

De mannen van de Amerikaanse groep, die per vliegtuig naar de Zuidpool zijn gereisd, verwelkomden Hillary en diens vier makkers. Hillary en de zijnen hebben, nadat zij van de basis van Scott waren vertrokken, een afstand van 1.900 km afgelegd.

Van deze basis wordt gemeld, dat de groep-Hillary de Amerikaanse post op de Zuidpool vrijdagmorgen om 8 uur in het oog kreeg.

De tocht werd gemaakt met enkele voor het doel omgebouwde landbouwtractoren en enkele hondensleeën.

Het is vandaag voor het eerst in 46 jaar, dat deze tocht is afgelegd.

Sir Edmund Hillary, een 38-jarige Nieuwzeelander („met een kaak als een lantaarn") bereikte op 29 mei 1953 tezamen met Sherpa Tenzing Norkay als eerste de top van de 29.011 voet hoge Mount Everest. Met het bekendworden van dit nieuws zeiden de kranten in Londen dat „Engeland aan de top van de wereld staat".

Om deze resultaten te bereiken heeft Sir Hillary zichzelf een rigoreuze training opgelegd. Bijna een meter negentig lang, legde hij zich reeds tijdens zijn jeugd in Auckland en Australië toe op klimmen.

Ondanks zijn grote lengte is Hillary, die geen teveel aan vlees bezit, van een tamelijk verlegen voorkomen. In Engeland waar hem eens gevraagd werd voor de televisie op te treden, verklaarde hij, dat hij liever de hoogste berg beklom, dan een toespraak te houden.

Hij is gehuwd met Louise Rose, de dochter van de president van de Nieuwzeelandse Alpinistenclub.

Het is nog niet bekend of Hillary's expeditie zal terugkeren met de tractors die hij voor deze expeditie heeft gebruikt, maar in Wellington vermoedt men van niet. Hij zal wachten op de aankomst van de Fuchs expeditie op de Zuidpool.

Bandieten blijven actief in Colombia

Bogota. — De benden vogelvrijen in Colombia blijven zich roeren. Woensdag heeft een groep te El Caibo in het gebied van Quindio minstens dertien mensen om het leven gebracht. De mannen waren gekleed als soldaten. Zij vielen bij El Caibo verscheidene boerderijen aan, aldus meldt AFP uit Bogota.

Dr. DESERTINE overleden

Den Haag. — Op 31 december is op 65-jarige leeftijd te Bussum overleden dr. A. W. J. M. Desertine, die rechter op Curaçao is geweest. Na zijn benoeming tot rechter in 1926 vertrok hij naar Curaçao waar hij tot 1951 bleef en o.m. lid was van het hof van justitie, voorzitter van de staten, voorzitter van de Curaçaose Bond van Lichamelijke Opvoeding, in de oorlog was hij president van de krijgsraad. Hij was officier in de orde van Oranje-Nassau.

Willemstad. — Hedenochtend namen de heren J. v.d. Biest en P. Sterk, beiden werkzaam bij het haven- en loodswezen, afscheid van hun collega's en superieuren. Beide heren gaan nl. met pensioen.

De heer Sterk was werkzaam als loods en de heer v.d. Biest gaf zijn krachten als schipper van de loodsboten.

Namens de Havendienst sprak de heer D. Kooyman de scheidenden toe en overhandigde hij de heer v.d. Biest een enveloppe met inhoud en de heer Sterk een filmprojektor met screen. Ook de dames van de vertrekkenden kregen een aandenken.

Na het officiële gedeelte nodigde de heer Sterk alle schippers en matrozen uit om een pul bier te gaan ledigen in „Far East" en zijn collega's werden verzocht hedenavond in „Old Dutch" het afscheidsfeest te komen vieren.

De heer v.d. Biest nodigde zijn collega's uit om hedenavond te zijnen huize een dronk te komen nuttigen.

Op de foto v.l.n.r. zittend de heer v.d. Biest, mevr. v.d. Biest, de heer Sterk en mevr. Sterk, staande v.l.n.r. de zoon en dochter van de heer v.d. Biest, de heer Kooyman en de dochter van de heer Sterk.

Was Curacao getuige van vallende Spoetnik?

Willemstad. — Gisteravond te 20.23 uur precies was er boven Curaçao een merkwaardig luchtverschijnsel zichtbaar, dat door vele ingezetenen is waargenomen. Een helwitte bal, iets groter dan de avondster, die de laatste tijd zeer helder is, bewoog zich ongeveer horizontaal in noord-westelijke richting, een ovaalvormige gloed achter zicht aan slepend.

Het verschijnsel bleef naar schatting ongeveer twee tot drie seconden zichtbaar. Uiteraard werd door vele waarnemers verband gezocht tussen dit luchtverschijnsel en het dezer dagen verwachte neerkomen van Spoetnik I.

Te bevoegder plaatse kon men ons echter nog niet inlichten omtrent de positie van kunstmaan no. 1 op het moment van het luchtverschijnsel. Pas wanneer hieromtrent zekerheid bestaat, kan worden vastgesteld of Curaçao inderdaad getuige is geweest van dit zeldzame en met spanning afgewachte gebeuren.

Inmiddels zijn luchtverschijnselen als hetgeen gisteravond door velen werd waargenomen, in het geheel niet zulk een zeldzaamheid als men wellicht vermoedt. Wanneer er sprake is van een zogenaamde vallende ster, hangt de mogelijkheid van waarneming geheel af van de richting welke de meteoor heeft. De ene maal is hij langer zichtbaar dan de andere en lijkt hij zich ook sneller te bewegen. Nadere gegevens dienen dus afgewacht te worden.

Venezolaanse olie-uitvoer opnieuw getroffen

New York. — De Venezolaanse olie-uitvoer naar de V.S. die reeds getroffen is door de vrijwillig beperking van de olie-invoer in dit land, zal thans ook door de uitbreiding van de invoerbeperkingen tot de Amerikaanse westkust in zijn groei worden beperkt, aldus H. S. Haight, president van de Creole Petroleum Corporation in een jaaroverzicht. Hij deelde in dit overzicht mede, dat de invoerbeperkingen aan de oostkust en de Golfkust der V.S. Venezuela reeds ongeveer 135.000 vaten per dag aan afzet kosten en merkte op, dat verdere beperkingen ernstige gevolgen kunnen hebben voor Venezuela's vermogen tot het produceren van olie.

Noordafrikanen beroven bank in Parijs

Parijs. — Vier Noordafrikanen hebben in Dancy, ten noorden van Parijs, een bank beroofd. De bankemployee's werden met machinegeweren in bedwang gehouden. De rovers verdwenen met twee miljoen francs.

De politie deelde later mede, dat de Noordafrikanen met een kleine vrachtwagen zijn ontsnapt. De wagen werd later leeg teruggevonden.

Peronistische samenzwering ontdekt

Buenos Aires. — De Argentijnse politie heeft een Peronistische samenzwering tot het plegen van aanslagen aan het licht gebracht, waaraan 2.990 personen, georganiseerd in cellen, zouden deelnemen, aldus heeft de commandant van de politie in de provincie Buenos Aires op een persconferentie meegedeeld.

De politiecommandant zei, dat de politie 96 samenzweerders heeft gearresteerd en een volledige lijst met de namen van de samenzweerders in handen heeft.

De Peronisten waren van plan in de laatste week van december gelijktijdig tot actie over te gaan in het gebied van Buenos Aires en in het noorden van Argentinië, aldus de politiecommandant.

A.N.V. gaat 60-jarig bestaan vieren

's-Gravenhage. — Het algemeen Nederlands verbond zal zijn zestigjarige bestaan op vrijdag twee mei in 's-Gravenhage en op zaterdag drie mei te Dordrecht vieren.

Vrijdag zal men in hotel Central te 's-Gravenhage aanzitten aan een koffietafel, waarna des middags in de Societeit De Witte een receptie zal worden gehouden.

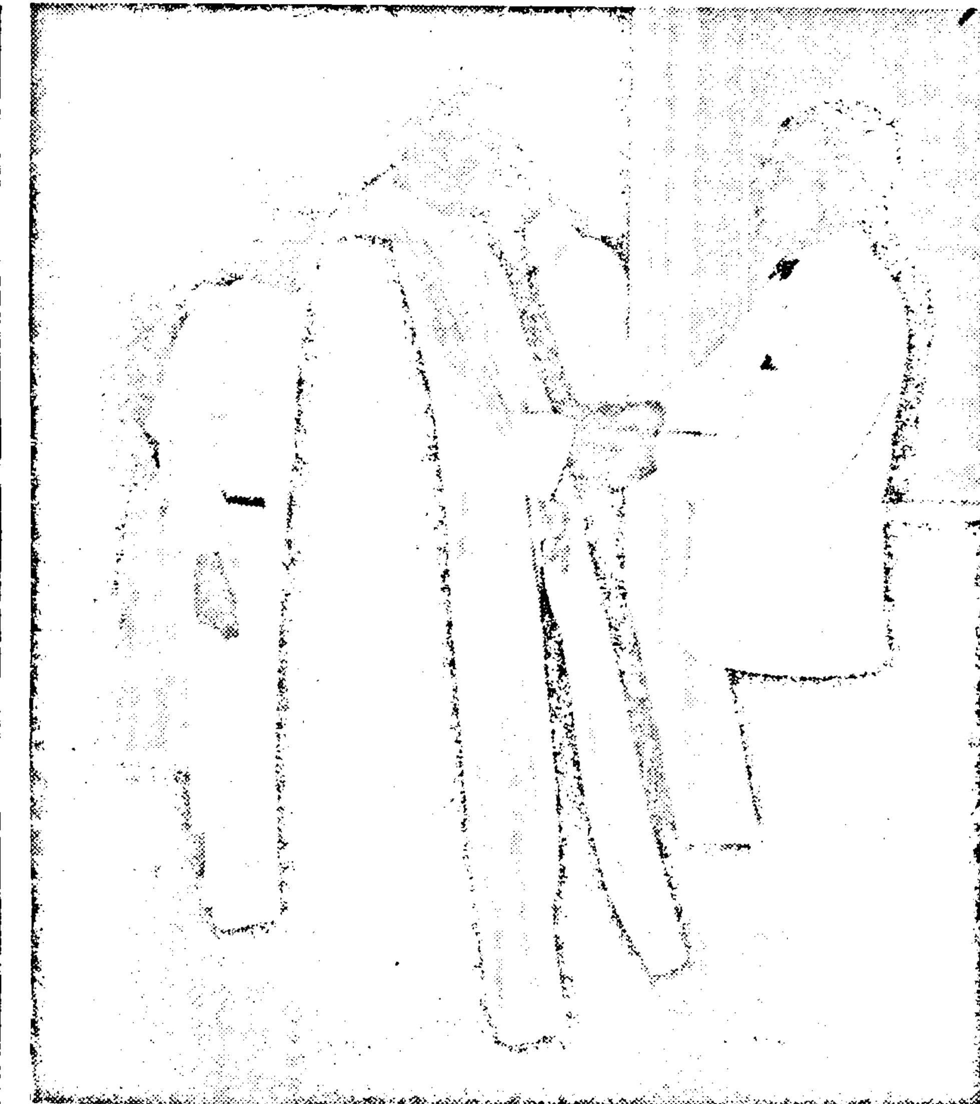
De viering te Dordrecht begint met een ontvangst door burgemeester en wethouders ten stadhuize, waarna een rondvaart door de wateren rondom en in Dordrecht zal worden gemaakt.

Omstreeks drie uur zal men onder deskundige leiding een wandeling maken door oud-Dordrecht met bezoek aan de Grote Kerk.

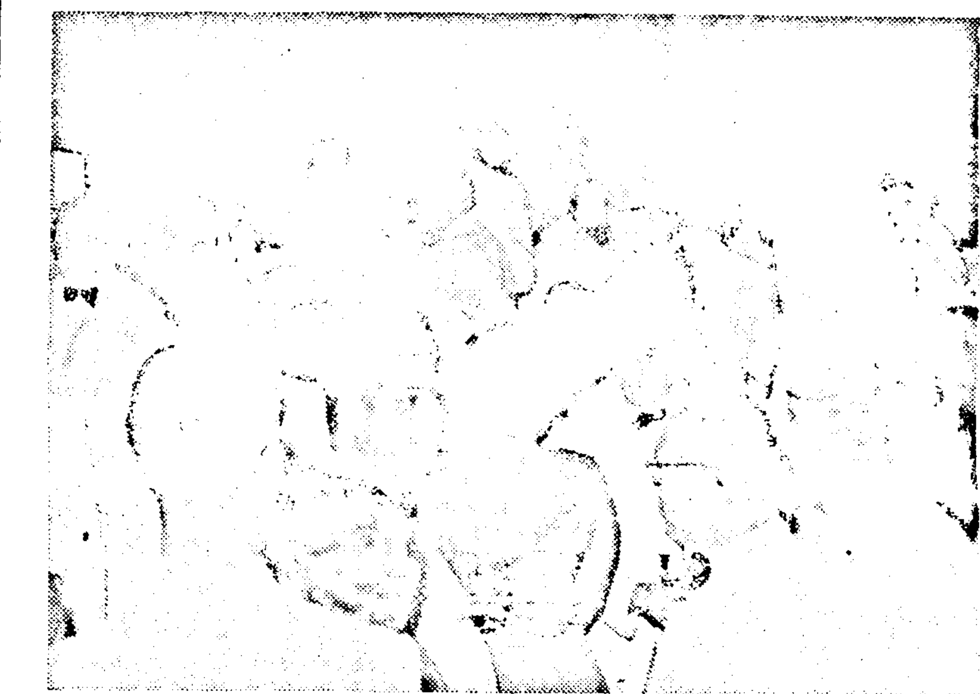
De feestelijkheden zullen worden besloten met een samenzijn in café-restaurant Taveerne ter Merwe, waarna een feestmaaltijd wordt gehouden.

Baron van Heemstra ter aarde besteld

Den Haag. — Heden is in alle stilte het stoffelijk overschot ter aarde besteld van mr. A. J. A. A. Baron van Heemstra, die van 1921 tot 1928 gouverneur van Suriname is geweest. De heer van Heemstra, die in 1871 werd geboren, was o.a. ook burgemeester van Arnhem en voorzitter van het Ned. Nationale Fonds voor bijzondere noden.

Gisteravond hield Z. Exc. Gouverneur Speekenbrink ten Gouvernementshuize een receptie ter gelegenheid van de jaarwisseling. Onder degenen, die de gouverneur hun beste wensen voor het nieuwe jaar kwamen aanbieden, was de Apostolisch Vicaris der Nederlandse Antillen, Mgr J. M. Holterman en diens secretaris, de Zeer Eerw. Pater dr W. Maassen O.P.

Een gedeelte der bezoekers op de receptie, welke gisteravond ter gelegenheid van de jaarwisseling ten Gouvernementshuize gehouden werd.

De revolutionaire beweging in VENEZUELA

Aantal opstandelingen naar Colombia gevlucht

Rebellen maken zich meester van privé-vliegtuig van president Jimenez

Bogotá, Washington. — Te Bogotá is bekend gemaakt, dat uit Venezuela 18 vluchtelingen zijn aangekomen: 16 Militairen en twee burgers. Zij hebben politiek asiel gekregen. Zij schijnen te zijn uitgeweken in het privé toestel van president Perez Jimenez, waarvan zij zich hadden meester gemaakt. Het Colombiaanse leger heeft de mannen geïnterneerd en het toestel onder bewaking gesteld waarschijnlijk zullen zij zich beroepen op het asielrecht en vrijelijk in Colombia mogen vertoeven.

Na aankomst te Barranquilla zei een der officieren, dat hun beweging is gestrand door verraad van andere officieren, die men had getracht over te halen.

Radio New York meldde, dat president Jimenez in een radio-toespraak heeft medegedeeld, dat de opstand „met een minimaal verlies aan mensenlevens en materiaal is onderdrukt".

In een communiqué van de Venezolaanse ambassade te Washington, dat gisteren werd uitgegeven, wordt gezegd, dat een der colonnes regeringstroepen, onder leiding van kolonel Casanova, de stad Maracay om ongeveer een uur in de ochtend heeft ingenomen. Men ontmoette slechts zwakke tegenstand.

Kolonel Abel Romero, die door de opstandelingen gevangen was genomen, heeft na zijn bevrijding de vliegers van de luchtbasis die loyaal gebleven waren bijeengebracht. Deze vliegers hebben 25 jachttoestellen naar het vliegveld Maiquetia bij Caracas gevlogen.

In het communiqué wordt voorts gezegd, dat de opstand ontketend was door een zeer beperkt aantal officieren en geen weerklank vond bij de andere eenheden van de strijdkrachten of bij de bevolking. De beweging was beperkt tot de stad Maracay en de regering had de toestand steeds in het gehele gebied van de republiek in handen, aldus de mededeling van de Venezolaanse ambassade te Washington.

Volgens uitzendingen op de korte golf, rechtstreeks uit Venezuela, afkomstig van een station dat niet geïdentificeerd kon worden, zijn de kolonels Hugo Fuentes en Castro Leon, die blijkbaar betrokken waren in de opstandige beweging te Maracay, in Caracas in gevangenschap.

Volgens hetzelfde station zouden de drie opstandleiders, die naar Barranquilla (Colombia) zijn gevlucht, zijn kolonel Luis Evencio Carillo, commandant parachutisten alsmede Martin Parada en Miery Teran.

Reeds enkele duizenden Nederlandse evacué's uit INDONESIE vertrokken

Singapore. — Donderdag zijn met de „Waterman" en de „Tjiluwah" weer 1.200 Nederlandse evacué's uit Indonesië in Singapore aangekomen.

Op het ogenblik vertrekken dagelijks vele Nederlandse repatriërenden per vliegtuig naar Nederland, daar in de naaste toekomst geen repatriëringsschepen uit Singapore naar Nederland zullen vertrekken.

Van de 3.488 evacué's, die sinds het begin van de repatriëring in Singapore zijn aangekomen, zijn er tot 30 december 3.014 naar Nederland doorgereisd.

Generaal Edouard Corniglion-Molinier, rechts-radicaal lid van de Franse nationale vergadering, schreef in een artikel in Paris-Presse, dat Nederland door de Verenigde Staten op „opzienbarende wijze in de steek werd gelaten" in de kwestie Indonesia. Kritiek leverend op de aanspraken van Indonesië op Westelijk Nieuw-Guinea, stelde hij de vraag: „Kan men zich voorstellen, dat Vietnam aanspraak maakt op de Franse nederzettingen in India?"

„Als een vrij volk gaan onze achting en onze bewondering uit naar de Nederlanders en hun vorstin", zo besloot de generaal.

De overstromingen op Ceylon

Colombo. — Verscheidene honderden mensen zijn bij de overstroming op Ceylon om het leven gekomen, wordt officieel meegedeeld, honderdduizenden zijn dakloos geworden.

★★★ De taak van de journalist

In het antwoord van de minister van justitie op de vragen van het Statenlid Debrot met betrekking tot de uitzetting van de heer A. de Wit en het ontslag van de heer dr. W. C. van Binsbergen kant de bewindsman zich tegen „discriminatie ten faveure van een journalist die verdient uitgezet te worden," en acht hij het in strijd „met de rechtsgelijkheid en rechtszekerheid een uitzondering te maken voor een journalist".

Met andere woorden, de minister ziet niet in waarom er reden zou zijn over de uitzetting van een journalist meer ophef te maken dan over die van een andere burger, die niet zo aan de weg getimmerd heeft en daarom minder kans heeft „reacties op te roepen".

Het is opvallend, dat eigenlijk niet één commentaar op de ministeriële uiteenzetting zich in het verleden met deze duidelijke misvatting over de taak en de functie van de journalist in een vrije democratische gemeenschap in extenso heeft bezig gehouden. Het is belast tot de uitzetting zo goed als algemeen afgekeurd en als in strijd met de primaire menselijke rechten veroordeeld, doch nergens werd de minister er op gewezen, dat de journalist in het publieke leven een bijzondere functie bekleedt en als gevolg daarvan een speciale aandacht verdient wanneer om redenen die verband houden met de uitoefening van zijn beroep, het plan zou bestaan hem het land uit te zetten.

In een laatstelijk gevoerde polemiek tussen de Statenleden van der Hoeven en Braam in „B. en N." (zie „Amigoe van 30 december 1957") is eveneens verzuimd dit bijzonder facet van de uitzettingsaffaire te belichten. Hier werden uitzettingen uit vroeger jaren van mensen met verschillende beroepen vergeleken met de uitwijzing van een journalist, zonder dat er ook maar met één woord over werd gerept, dat de zaken voor een journalist die om redenen welke verband houden met zijn beroep wordt uitgezet, toch wel wat anders liggen.

Het is de taak van de journalist het publiek door het geven van nieuws voor te lichten en bij zijn lezers een opinie te vormen over de vraagstukken, die het algemeen belang betreffen. De journalist is het oog en oor van de gemeenschap en als hij zijn taak goed verstaat, is hij ook het publieke geweten. Hetgeen de gemeenschap beroert staat in de krant weerspiegeld en in die krant moet iedere burger zonder schade voor zijn maatschappelijke positie kritiek kunnen leveren op of zijn instemming betuigen met de daden van hen, die hij in de leiding van die gemeenschap gekozen heeft.

De journalist heeft uit de aard van zijn beroep een zeer bijzondere zending, die hierin bestaat, dat hij hetgeen in de gemeenschap leeft vrijelijk en zonder rekening te houden met mogelijke dwang of dreiging van welke instantie dan ook, weergeeft. Kortom, hij is een instrument van de vrije meningsuiting, welke een essentieel kenmerk is van de democratisch geleide gemeenschap. Censuur, staatsjournalistiek, gevangenneming en uitzetting zonder enige vorm van proces zijn kentekenen van dictatuur en schijn-democratie, doch kunnen in een land waar de burgers een volledige controle hebben op het door henzelf gekozen bestuur, onmogelijk als middelen ter verzekering van het algemeen belang worden aangewend.

Wanneer de overheid derhalve tegen een journalist gaat optreden dan spitst zich de aandacht der goegemeente en volgt zij de procedure nauwlettend.

De journalist die wordt gegijzeld omdat hij weigert te getuigen daar zijn zwijgplicht hem dit oplegt, heeft de algemene sympathie van het publiek. En wanneer die journalist de overheid verschalkt door feiten te openbaren die zij om redenen welke niets met het algemeen belang hebben uit te staan, geheim wil houden, dan wrijven de burgers zich vergenoegd in de handen en komen de volksvertegenwoordigers in het geweer om hen die aan de leiding staan van het land of de gemeente, daarover te kapittelen.

De vrije burger voelt bij intuïtie, dat de krant het middel is — buiten de volksvertegenwoordiging — om controle uit te oefenen op het beleid der machthebbers, en dat wanneer deze machthebbers tegen de krant en hen die haar dagelijks volschrijven, optreedt, er bijzonder scherp moet worden toegezien of er wel een reden is, welke dit optreden wettigt. De journalist en zijn krant hebben namelijk iets uit te staan met een wezenlijk kenmerk der democratie, en wel het recht tot openlijke meningsuiting, tot correctie en kritiek.

(Vervolg naar kolom 6)

(Vervolg van kolom 7)

Wanneer de Antilliaanse minister van justitie het dus wil doen voorkomen, of de zaak-de Wit zich in geen enkel opzicht wezenlijk onderscheidt van andere uitzettingsgevallen, dan miskent hij de in-derdaad bijzondere positie van de journalist, en dan kent hij aan de vrije meningsuiting als essentieel kenmerk van een democratisch geleide gemeenschap niet de waarde toe welke haar toekomt.

Kan een journalist dan niet gerechtelijks zondigen tegen het algemeen belang? Natuurlijk kan hij dat. Maar dan behoort hij als ieder ander burger die dit doet, voor de rechter gedaagd te worden om zich voor zijn daad te verantwoorden. Het gaat echter niet aan, dat een politieke figuur als een minister zelf op de rechterstoel gaat zitten en naar even uitmaakt: „Vele Nederlanders zijn in de loop der jaren uit de Nederlandse Antillen gezet, die aanzienlijk minder schadelijk waren voor het algemeen belang en de openbare orde, dan de heer A. de Wit". Want dat moet juist nog bewezen worden. En zolang dat niet bewezen is, kan een eventuele uitzetting van de Wit niet door gaan tenzij men een elementair democratisch recht van iedere burger in een vrij land om zich voor een onafhankelijke rechter te mogen verdedigen, overboord gooit en daarmede de grondslagen van de democratie aantast.

Morgen arriveert weer een Lazarist

Willemstad. — Morgen arriveert met de „Oranje Nassau" op Curaçao de Z.E. heer Sybrandus Nicolaas Terpstra, Lazarist. De Z.E. heer Sybrandus werd priester gewijd in 1945, hij studeerde aan de Universiteit van Leiden Indologie en was sinds enkele jaren als sociaal werker werkzaam in de Limburgse mijnstreek.

De Z.E. heer Sybrandus zal alhier aan het parochiewerk deelnemen.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — In het tijdvak van 16 tot en met 22 december 1957 werden de volgende voorwerpen bij de Politiewacht aangegeven:

1 vulpen; 1 zwarte damesportemonnee, inhoudende boodschappenlijstjes; 1 leesbril; 1 herenrijwiel „Raleigh"; 3 sleutels aan een sleutelhaak; 1 zwart damesportemonnee inhoudende geldsbedrag; 1 kartonnen doos, inhoudende een kussen, wasgoed en een emaille schaal; 1 lederen labelhouder t.n.v. I. A. Hausmanus, Mar. Kaz. Suffisant; 1 dames-zonnebril met zwart-wit montuur; 1 damesleesbril in etui; 1 lipssleutel; 1 sleuteletui, waaraan 1 yalesleutel; 1 bruine koffer met kleren; 1 driehoekige schaalverdelingslineaal; 1 leeslamp; 1 rijwielsleuteltje in reklame-etui; 1 rode hartvormige portemonnee inhoudende 2 sleuteltjes.

Nadere gegevens omtrent bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op het hoofdbureau van politie, kamer 5.

West-End:
The man with the golden arm" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
„A face in the crowd" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy.
„Never say goodbye" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe.
„Valley of the kings" om 8 uur n.m.
Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Veeris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3353
b.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink Beatrixlaan 7 Rio Canario tel: 3412
B.g.g. nad. inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
H. C. Engelsman tel: 4504
Geneeskundige Dienst:
Dr. Blok tel: 4229
b. g. g. tel: 2409
Weekendwacht Suffisant.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder no. 3086.
B. g. g. nad inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij:
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—209
Van 1.00 — 7.30 A. de Kater tel 2096.
Theater Asiento:
Geen voorstelling"

Surinamers blijft eensgezind in 1958

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Ouder gewoonte getrouw, werd 1957 uitgeleide gedaan en 1958 ingeluid met klokkengelui, sirenengeloei, het afschieten van vuurwerk kerkdiensten en toespraken en er werd getoast en gedanst en men kon alzo goede wensen horen over en weer. Zo zijn wij het Nieuwe Jaar 1958 ingegaan, dat voor ons uitgestrekt ligt met 356 dagen, 12 maanden en 52 weken, gehuld in een waas van geheimzinnigheid. Geen onzer vermag de sluier van deze geheimzinnigheid op te lichten, die elk jaar weer van 1 januari tot 31 december gebundeld houdt. Gelukkig ook! Het zou anders niets verrassends zijn om te weten wat u en mij te wachten staat en daarom moeten wij slechts berusten, berusten in alles wat ons deel zal zijn, hetzij vreugdevol of anderzins. Wij moeten slechts aanvaarden, doch laten wij het beste hopen!

Met betrekking tot ons Vaderland Suriname zijn er goede vooruitzichten voor de toekomst. In ons land wordt hard en enthousiast gewerkt voor een betere toekomst. Wij in den vreemde, kunnen daadwerkelijk medehelpen opbouwen door ons voorbeeldig gedrag en onze belangstelling voor alles om ons heen en wat thuis in eigen land omgaat. Wij moeten het goede weten te waarderen en het voor ons onaangename als een les aanvaarden. Wij moeten voor ogen houden, dat elk mens al kruipende en vallend heeft leren lopen om de weg te vinden naar de volwassenheid.

Landgenoten, mede-Surinamers, in de zin van „Eendracht Maakt Macht", verdraagzaamheid, medeleven en liefde voor elkander en eensgezindheid, eensgezindheid in de ware nationale zin en in Rijksverband, elkander begrijpen, helpen en vooral elkanders meningen eerbiedigen, wens ik u en alle Rijksgenoten, een voorspoedig en gelukkig „Rijkseenheidsjaar 1958"!

Wim M. van Rijn

Wie werd uitgezet en waarom?

Mijnheer de Redakteur,

Met zeer veel genoegen heb ik gisteren in Uw veelgelezen blad gelezen dat het K.V.P. statenlid mr. I. C. Debrot gebruik heeft gemaakt van zijn recht als volksvertegenwoordiger om minister van der Meer een enkele korte en krachtige belangrijke vraag te stellen, n.l. hoeveel personen sinds de wet van 1945 over uitzetting enz. uit de Antillen zijn gezet.

Wij hopen dat het Zijne Excellentie zal behagen niet te lang te wachten met mr. Debrot deze keer te beantwoorden en dat de vraag niet ergens in een lade bewaard zal worden....

Speciaal na de uitlatingen in de krant van het Hoofd van de Regeringsvoorlichtingsdienst over gevallen van ergerlijke wijze van uitzetting van Surinaamse rijksgenoten, is het zeer belangrijk voor het volk te weten precies WIE uitgezet werd en WAAROM!

Wij hebben het idee dat het Hoofd van de R.V.D. wil laten uitkomen dat deze mensen gedurende de tijd van de NVP-KVP regering op „ergerlijke wijze" werden uitgezet. Daarom is het goed dat Mr. Debrot nu minister van der Meer in de gelegenheid stelt „man en paard" te noemen....

Tussen haakjes wij kunnen niet herinneren iets (protest of wat dan ook) in de krant gelezen te hebben van het huidige hoofd van de R.V.D. (Surinamer) toen de heer Simoons (óók Surinamer) onder het bewind van deze regering uitgezet werd!

Dank voor de plaatsruimte,

ARGUS

Binnenkort zal V.S. nieuwe kunstmaan lanceren

Washington. — De Ver. Staten zullen „binnen niet te lange tijd weer proberen een kunstmaan te lanceren, zo heeft de directeur van het Amerikaanse „Vanguard"-satellietprogram dr. John Hagen, voor de Amerikaanse televisie verklaard. Hij wilde echter geen mogelijke datum voor deze proef noemen.

Er worden nu reeds plannen gemaakt om het Amerikaanse kunstmaan programma na het Vanguard-project te verbeteren. Wat na het Vanguard-project gedaan kan worden zal afhangen van de steun van het congres en het ministerie van defensie, zo zei Hagen.

De voorzitter van de Amerikaanse commissie voor het Int. Geofysisch Jaar, dr. Joseph Kaplan, verklaarde, dat de Sowjet Unie op „zeer bevredigende wijze" wetenschappelijke gegevens over de tweede Spoetnik bekendmaakt.

Vlucht om de wereld zonder tussenlanding mogelijk

Wellington, Nieuwzeeland. — De vlucht van een een-motorig vliegtuig over de Zuidpool van de basis C South-Ice naar Macmurdo Sound, is mislukt. Na een vlucht van 1600 mijl over het ijscontinent keerde het vliegtuig veilig naar de basis terug.

De vlieger, squadron aanvoerder John Lewis zei, dat hij een nieuwe poging zal wagen wanneer de weersomstandigheden beter zijn.

Eisenhower keurt vierjarenplan voor onderwijs goed

Gettysburg. — President Eisenhower heeft zijn goedkeuring gegeven aan een vierjarenplan ter verbetering van het onderwijs, waarmee een miljard dollar gemoeid is. Men wil hiermee de leemten opvullen, die, als zij zouden blijven bestaan — heeft de minister van onderwijs Marion Folson gezegd — de defensie ernstig zou verzwakken. Men wil op onderwijsgebied niet achter komen bij de Sowjet-Unie. Er zullen op ruime schaal studiebeurzen beschikbaar worden gesteld. Men rekent er op, dat 40.000 studenten in de looptijd van het plan van de beurzen kunnen profiteren. Het plan heeft voornamelijk tot doel meer studenten op de universiteiten te krijgen. Voorrang krijgen zij, die goede cijfers voor wis- en natuurkunde hebben.

Romantiek gaat in de smeltkroes

STOOMLOKOMOTIEVEN vinden in Nederland hun einde onder de snijbranders

(Van een medewerker in Nederland)

Over enige maanden zullen de Nederlandsche Spoorwegen een historische periode afsluiten, wanneer de laatste stoomlokomotief aan de sloper wordt overgeleverd. Met ingang van het nieuwe jaar zal alle goederenvervoer per elektrische lokomotief geschieden. Het in langer dan een eeuw vertrouwde beeld van de sissende, rookpluimende en in het avondlijk duister vonken spattende lokomotief zal volgend jaar een herinnering zijn. Over enkele jaren reeds zullen er kinderen zijn, voor wie de stoomlokomotief in het Spoorwegmuseum een voorwereldlijk monster is, waarvan zij zich nauwelijks kunnen voorstellen, dat hun grootouders er op hun manier comfortabel en snel mee gereisd hebben. De nuchtere zakelijkheid van de straklijnige elektrische lokomotief zal het binnenkort helemaal en onherroepelijk gewonnen hebben van wat voor ons, moderne twintigste eeuwers, reeds het symbool van een voorbije romantische tijd geworden was.

Men kan er gevoelige tranen over plengen, maar de ontwikkeling van de moderne techniek zal er niet door geremd worden. Misschien zullen er — zoals aan Van Gend en Loos over het aanhouden van tenminste enkele paarden — brieven geschreven worden naar mijnheer Den Hollander; misschien zelfs zullen enkelen zich geroepen voelen, een „comité tot behoud van de laatste stoomlokomotief in Nederland" op te richten en een verzoekschrift in te dienen om ergens op een lijntje achteraf zo'n grappig lokomotiefje in dienst te houden. Het zal niet baten; men kan de klok niet terugzetten, ook niet voor hen, die van het hele land een openluchtmuseum zouden willen maken: een afgeleefd paard in een parkweide, een leuk ophaalbruggetje in een snelweg, een nutteloze watermolen tussen torenhoge flats, een stoomtrammetje hier, een lokomotiefje daar.

De Spoorwegen laten zich zelfs niet leiden door humanitaire gevoelens, althans niet in dit opzicht. Van Gend en Loos mocht dan de treurende paardenminnaars en suikerklontjes voerende oude dames geruststellen met de mededeling, dat de paarden hun pijnloos einde zullen vinden in het abattoir, de Spoorwegen echter verwijzen de afgedankte lokomotieven zonder tederheid naar de sloper, die met fel snerpende snijbranders de uitgerangeerde trekkers te lijf gaat.

Verleden jaar werden reeds 138 lokomotieven uit de dienst genomen; dit jaar volgden er nog 88 en vóór 1 januari a.s. zu en ook de laatste 30, die thans nog in functie zijn, de laatste stoom hebben uitgeblazen.

Bij de N.V. Verenigde Utrechtse IJzerhandel vinden de meeste lokomotieven hun roemloos einde, nadat zij door de Spoorwegen bij inschrijving zijn verkocht. Op het terrein aan de Lage Weide te Utrecht werden dit jaar reeds 60 lokomotieven letterlijk in mootjes gesneden met scherpe snijbranders, die zelfs voor het dikste staal geen ontzag hebben.

De meeste stoomlokomotieven wegen 90 à 92 ton, inclusief de tender, enkele zelfs 106 ton. Voor de sloper een kluif om van te watertanden, allemaal prachtig gietijzer, staal, koper en non-ferro metalen; geen oud roest, want de lokomotieven zijn, bij wijze van spreken nog warm van hun laatste dienst, wanneer zij het terrein van de sloper bereiken.

Niet alles wordt als schroot verkocht. De Spoorwegen halen er eerst zelf enkele onderdelen uit, nodig voor eventuele reparatie van nog rijdende lokomotieven, en vervolgens moet de sloper nog enkele dingen terugleveren. Daarna worden de zijplaten van de tenders gedemonteerd en tot rijplaten voor de wegenbouw versneden, de nog bruikbare pijpen worden doorverkocht en tenslotte vinden de goede assen hun weg naar de machinefabrieken. De rest wordt tot schroot verwerkt in brokken van anderhalve meter lengte.

Er zijn in Nederland slechts enkele bedrijven, die lokomotieven slopen; het Utrechtse bedrijf is in dit opzicht de grootste afnemer van de Spoorwegen, die voor een afgedankte lokomotief toch altijd nog een slordige 20 à 25.000 gulden ontvangen.

Hoewel de schrootprijzen in Nederland momenteel niet bijzonder hoog liggen — er is veel Amerikaanse import — is er voor de sloper toch wel iets aan te verdienen. Er zitten duizenden kilo's koper aan — o.a. de hele vuurkist — waarvoor de kopergieterijen *f* 1.60 à *f* 1.70 per kg. betalen. Het ijzerschroot gaat naar de gieterijen, het staal naar de Hoogovens, die het tot nieuw materiaal verwerken, wie weet, misschien wel voor nieuwe elektrische lokomotieven.

Zo vindt in Nederland een boeiend stuk spoorweggeschiedenis zijn einde in de smeltkroes. Het zal de machinisten aan hun hart gaan, hun trouwe werkkameraad naar dit einde te moeten rijden, niet alleen omdat de meeste lokomotieven nog in goede staat verkeren — er zijn er bij, die pas na de oorlog van Zweden en Engeland werden gekocht — maar ook omdat de eventuele omschakeling op ander werk hun niet gemakkelijk valt. Wie jarenlang op de stookplaat van de stoomlokomotief heeft gestaan, in de laaiend hete vuurkist heeft gekeken en de stoomfluit heeft bediend, moet de koel-zakelijke elektrische lokomotief wel een dood ding vinden.

Maar dit zijn sentimentele overwegingen, waarmee de Spoorwegen geen rekening kunnen houden. De tijd van de stoomtractie is voorbij, voorgoed. Het laatste woord is aan de sloper, die zich evenmin door sentimentaliteiten laat weerhouden en resoluut de brander zet op de massa ijzer, staal en koper, totdat er niets meer overblijft dan een romantische herinnering.

Gemengd Nieuws

East St. Louis. — De Aluminium Co. of America heeft ongeveer 500 arbeiders van haar aluminafabriek aldaar ontslagen. Reeds eerder had de maatschappij aangekondigd, dat zij voornemens is de fabriek te sluiten.

Oslo. — Noorse bladen melden, dat vier jonge Tsjechen politiek asiel in Noorwegen hebben gevraagd. Zij maakten deel uit van de eerste groep Tsjechische toeristen die sinds 1948 een rondreis door Noorwegen maak-

Lueneburg. - De rechtbank van Lueneburg heeft een Duitse journalist, Wolfgang Stiller, tot een boete van 500 DM of gevangenisstraf tot zes maanden veroordeeld omdat hij geweigerd had de rechters te vertellen wie hem drie jaar geleden een dossier betreffende een gemeenteambtenaar in handen had gegeven.

New York. — De Columbia Universiteit heeft een plaquette aangeboden aan de Interamerikaanse Persassociatie als waardering voor de rol, die deze organisatie heeft gespeeld in „de bevordering van de internationale vriendschap van de Amerikaanse landen".

De Egyptische regering heeft een bedrag van 60.000.000 gulden beschikbaar gesteld voor het tweede stadium van de voorbereidende werkzaamheden voor de bouw van de grote stuwdam bij Assoean, aldus heeft het Egyptische blad "Al Massaa" gemeld. Er is een groep Egyptische technici naar Japan om daar een deel van het benodigde materiaal aan te kopen.

Kingston. — In de eerste zes maanden van dit jaar, werden in het handelsregister van Jamaica 61 nieuwe fabrieken bijgeschreven en 38 geschrapt. Bovendien werden 23 plannen goedgekeurd voor nieuwe gebouwen, die gebruikt zullen worden als fabrieken of bijbehorende gebouwen. Dit is onthuld in een recent rapport uitgegeven door het ministerie van Arbeid over de aktiviteiten gedurende het 1e halfjaar van 1957. Op het arbeidsfront laat het rapport zien, dat het aantal landarbeiders, die gerecruteerd worden om in de Verenigde Staten te werken 1300 bedroeg, hetgeen een stijging betekent van 161 vergeleken met het aantal gerecruteerd gedurende dezelfde periode in 1956. Gedurende de periode onder beschouwing begon de selectie van 1500 aanvragers in verband met het quota van 66 vrouwelijke huisbedienden voor Canada. Het arbeidsbureau van Kingston, aldus het rapport, meldt ook een stijging in het aantal geplaatsten, niet alleen in de huishouding, maar ook in industriële ondernemingen. Er is overeenkomst bereikt met verschillende fabrieken voor de recrutering van arbeiders via het Bureau, en meer en meer werkgevers vragen naar stenografen en telefonisten, en ook naar geschoolde arbeiders.

Baltimore. - De Amerikaanse luchtmacht heeft te Baltimore bekend gemaakt, dat zij een windtunnel heeft gebouwd waarin de vliegomstandigheden kunnen worden nagebootst van vliegtuigen en raketten met een snelheid van meer dan tienmaal die van het geluid.

's-Gravenhage. — In de ouderdom van 73 jaar is te Oosterbeek overleden Jhr. mr. dr. Th. W. C. Calkoen, oud-vicepresident van het gerechtshof te 's-Gravenhage. De teraardebestelling is in stilte geschied.

EEN CHRISTUSBEELD IN HET DORP FRIEDLAND

(Van een medewerker in Bonn)

Op initiatief van Bondskanselier dr. Adenauer en naar een door hem ontwikkeld idee zal aan de rand van het dorp Friedland een 30 meter hoog Christusbeeld van beton worden geplaatst. Het beeld zal door de beeldhouwster Yrsa von Leistner worden ontworpen. De uitvoering van het plan is in handen gelegd van een curatorium, waarin vertegenwoordigers der federale en Länder-regeringen alsmede van de Kerken zitting zullen nemen. Het is de bedoeling, dat het standbeeld in juli van het volgende jaar zal worden onthuld.

Het dorpje Friedland is tot ver buiten Duitslands grenzen bekend geworden vanwege het kamp, dat in de buurt ervan is gelegen en dat sinds jaar en dag — en ook heden nog — dient als opvangcentrum van uit Rusland terugkerende Duitse krijgsgevangenen en uit Polen en de vroegere Oostduitse gebieden, die thans onder voorlopig Pools beheer staan, transmigrerende Duitsers Ook vluchtelingen uit het tegenwoordige Oost-Duitsland — de communistisch geregeerde „Duitse Demokratische Volksrepubliek" — voor wie niet onmiddellijk elders werkgelegenheid en akkommodatie kan worden gevonden, worden tijdelijk in het „Lager Friedland" ondergebracht. Gezien de

Initiatief van Adenauer

nog steeds voortdurende transmigratie uit Oost- en vlucht uit Midden-Duitsland, zal het kamp waarschijnlijk nog vele jaren moeten blijven bestaan. Tot dusverre heeft het kamp onderdak geboden aan rond twee miljoen terugkerende krijgsgevangenen, van huis en haard verjaagden, transmigranten en vluchtelingen. Men schat, dat een ongeveer gelijk aantal Duitsers uit de afgescheiden gebieden in Midden- en Oost-Duitsland in de komende jaren het kamp nog zullen passeren, dat voor miljoenen een symbool van de vrijheid is geworden of nog zal worden.

Het is de persoonlijke wens van de bondskanselier, dat in Friedland een Christelijk symbool zal worden opgericht, zo deelde de gevolmachtigde der Katholieke Kerk voor de vluchtelingenkampen in de Bondsrepubliek, pastoor dr. Krahé, aan het „Göttinger Tageblatt" mede. Daarmede zal uiting worden gegeven aan de dank voor de terugkeer der krijgsgevangenen en de „thuiskomst" der vluchtelingen en transmigranten in het vrije deel van Duitsland. Voor de vele tienduizenden Duitsers, die zich nog in de communistische gevangenissen, tuchthuizen en concentratiekampen in de zg. „Demokratische Republiek" bevinden, zal het standbeeld der Christus-figuur een symbool der hoop zijn. In de derde plaats zal het beeld uiting geven aan de vastbeslotenheid der Bondsrepublikeinse Duitsers om de hereniging tot stand te brengen

Het Christusbeeld zal op een heuvel aan de rand van het dorp Friedland worden opgericht. Het zal daardoor nog veel hoger de lucht in steken dan zijn eigenlijke hoogte van 30 meter. Het zal het gehele „Lager" overzien en ook van „het andere Duitsland" achter de zonegrens te zien zijn. Het zal met de blik naar het Oosten gewend worden opgesteld.

Philips' versterker als vogelverschrikker

Angstsschreeuw op grammofoonplaat verjaagt spreeuwen van vliegveld

Ook boeren en fruitkwekers in Nederland maken van nieuwe vinding gebruik

Zelfs tijdens hun slaap gedragen spreeuwen zich nog als echte boefjes. Menselijke boefjes, die overdag bars worden aangepakt, kunnen in hun bedje nog heel wat vertedering opwekken. Maar spreeuwen beslist niet. Niemand heeft het op slaapplaatsen van spreeuwen begrepen. Niet dat men een spreeuw zijn rust niet gunt. Eén spreeuw zeker en tien of twintig bij elkaar ook nog wel. Maar deze vogels plegen in groepen van twintig- tot vijftigduizend stuks ter ruste te gaan en dan wordt alles anders. Te meer, omdat ze met geen harmonieën of donderbussen zijn te verjagen. Maar gelukkig worden nu sinds kort met wat Philips' apparaten opvallende resultaten bereikt. Aldus lezen wij in de „Philips Koerier".

Het is nog niet zo ver, dat spreeuwen bij het horen van de naam Philips al de kuiervleugels nemen, maar het zijn intelligente dieren en misschien gebeurt dat dus nog wel eens. Ter zake echter. In de hele wereld heeft men in de herfst en de winter last van bijzonder grote vluchten spreeuwen, die tegen de schemering ergens neerstrijken om er de nacht door te brengen. In plantsoenen en parken, die grondig worden bevuild, breken zij op grote schaal takken, waardoor bomen en struiken worden vernield. En rietvelden, waar het blijkbaar ook plezierig slapen is, worden grondig vernield.

In Amerika kwam een groep onderzoekers er enkele jaren geleden bij toeval achter, dat de angstkreet van een spreeuw — die ze op een slaapplaats wilden vangen — in staat was al zijn soortgenoten te verjagen. Misschien was dit de oplossing om de slaapplaatsen vrij van spreeuwen te houden? De angstkreet werd op een grammofoonplaat vastgelegd en blijkens de publikaties had men er succes mee.

Eind vorig jaar werd door de afdeling Wild- en Vogelschade en Jacht van het ministerie van Landbouw in de Rotterdamse diergaarde, waar zich elke avond dertig- tot veertigduizend spreeuwen ter ruste(?) begaven met alle gevolgen van dien, een proef genomen. Dr J. D. F. Hardenberg, wetenschappelijk medewerker van de reeds genoemde instantie, had de angstkreet van een spreeuw op een grammofoonplaat vastgelegd en met een Philips versterker werd deze ten gehore gebracht. „De reaktie was ogenblikkelijk en overweldigend", zo zegt hij. „Bij honderden tegelijk vielen de spreeuwen uit de bomen alvorens weg te vliegen, zo ongeveer zoals een bijenzwerm zich loslaat alvorens weg te vliegen. In een paar seconden was er geen spreeuw meer over. De dieren vlogen naar een andere boomgroep, een honderd meter verder.

Ook daar werd de luidspreker opgericht met hetzelfde resultaat. Dit spelletje herhaalde zich enkele malen.

Maar de volgende avond waren er weer talloze spreeuwen. Opnieuw werd de geluidsinstallatie aangezet en in een ogenblik waren de bomen weer leeg. Nog enkele avonden werden de proefnemingen voortgezet en toen waren er nog ten hoogste een paar honderd over. De proefneming werd beindigd, omdat het beoogde doel was bereikt; de spreeuwen waren voor bijna 100 pct verdwenen.

Merkwaardig is, dat sindsdien geen spreeuwen meer zijn gesignaleerd. Wat daar precies de reden van is", zo besloot dr Hardenberg, „weet ik nog niet."

Proeven geslaagd

De proefnemingen zijn min of meer geregeld voortgezet en steeds was het resultaat gunstig. Ook in rietlanden werd geëxperimenteerd en steeds weer was de angstkreet in staat de spreeuwen te verjagen. Twee rietkwekers zijn er dan ook al toe overgegaan zelf een eenvoudige geluidsinstallatie aan te schaffen om de vernielers van hun cultures op veilige afstand te houden.

Grote schade

Ook op vliegvelden heeft men last, grote overlast van vogels. Op die plaatsen zijn het meer meeuwen, die de Nederlandse luchtvaart al voor enkele miljoenen guldens schade hebben berokkend. Als ze tegen een vliegtuig botsen, dan zit er een gat in de bekleding en als ze in motor komen, dan ontstaan er nog veel meer moeilijkheden. Vroeger had men er in de luchtvaart geen last van, maar sinds de vliegtuigen met een snelheid van enkele honderden kilometers per uur door het luchtruim klieven, is dat totaal veranderd. Door de grote snelheid van het vliegtuig kunnen de vogels deze machinale vogel niet meer ontwijken en dan is het gebeurd. Op vliegvelden heeft men dan ook reeds deze angstkreten ten gehore gebracht en ook in deze gevallen werkte dit in feite zeer vredelievende middel uitstekend. Wel kan men natuurlijk geen meeuwen verjagen met de angstkreet van een spreeuw, maar het vastleggen van deze verschillende geluiden is niet moeilijk.

„Het interessante van deze angstkreet is", zo vertelde dr Hardenberg nog, „dat deze zeer specifiek is. Men zou nog kunnen denken, dat alleen het lawaai uit de luidspreker de vogels verjaagt. Maar dat is niet zo.

Andere vogels reageren er niet op. Dat is ook gebleken met proeven op meeuwen. De kokmeeuw reageert niet op de angstkreet van de zilvermeeuw en omgekeerd ook niet, zelfs niet als beide soorten door elkaar zitten. Bij de zilvermeeuwkreet kijken de kokmeeuwen ten hoogste even verwonderd om zich heen en hetzelfde is omgekeerd het geval. En spreeuwen reageren ook niet op de angstroep van een kauw."

Intussen gaat het ministerie van Landbouw voort met deze proeven. Want sommige soorten vogels berokkenen onnoemelijke schade aan boeren, fruitkwekers en anderen. Nog onlangs werd een nieuwe Philips versterker van 40 watt aangeschaft en van verschillende vogels heeft men de angstkreet al vastgelegd op bandjes, die door kwekers en anderen kunnen worden gekocht.

Het is een nieuwe bestrijdingsmethode van vogels, eenvoudig en volstrekt pijnloos en zoals reeds overduidelijk is gebleken zeer doeltreffend. Maar de introduktie kost natuurlijk enige tijd. Zo verwacht dr Hardenberg ook zeer goede resultaten bij fruitkwekers. Weliswaar strijken de in dit opzicht schadelijke vogels zoals de kraaiachtigen, de musachtigen en enkele lijstersoorten in boomgaarden niet in zulke overweldigende aantallen neer, zoals spreeuwen dit plegen te doen, maar daar staat tegenover dat de hele dag door steeds weer nieuwe troepjes arriveren. Zij lusten graag kersen, maar wij ook en daarom zullen wij al die angstkreten in de Betuwe en andere gerenommeerde fruitgebieden in stilte toejuichen.

Raad van Europese Organisatie voor kernonderzoek kiest voorzitters

Genève. — De raad van de Europese organisatie voor kernonderzoek heeft tot voorzitter voor 1958 de Fransman François Rose gekozen. De Belg Willens en de Duitser Heisenberg worden ondervoorzitters. Amaldi(Italië) wordt voorzitter van het comité voor wetenschappelijke richtlijnen, terwijl de Nederlander Bannier het voorzitterschap van het comité voor financiën zal bekleden.

De raad heeft de gezamenlijke bijdragen van de lidstaten voor 1958 op 56 miljoen Zwitserse francs vastgesteld.

Heer Bommel en de Achtgever

3052. Heer Bommel en Tom Poes bekwamen slechts langzaam van de schrik. Verbijsterd keken ze naar het voorwerp, dat met zoveel kracht door de storm naar binnen was geslingerd en dat bij nadere beschouwing de mand van een luchtballon bleek te zijn. Deze mand was niet leeg.

Toen de echo's van de slag waren weggestorven begon hij te ritselen en voor hun verbaasde ogen rezen er nu twee vreemdelingen uit op. De grootste van het tweetal keek wat zoekend rond, alsof hij iets zocht. Toen stapte hij over de rand, trad op heer Ollie toe en voordat deze iets had kunnen zeggen, tilde hij hem met stoel en al boven het hoofd. Waarom hij dat deed werd duidelijk toen hij een klein kistje opraapte, dat door de schok uit de mand geslingerd was en onder heer Bommel's zetel was terecht gekomen.

„Ngang poe pé", sprak hij, terwijl hij de stoel liet vallen. „Ratsjang kwing kô!"

Met deze woorden overhandigde hij het doosje met een beleefde buiging aan zijn metgezel — een tengere grijsaard, die het gebeuren glimlachend had gadegeslagen.

Heer Ollie lachte niet. De smak waarmee hij op de grond was terecht gekomen had hem geheel buiten zichzelf gebracht, zodat hij nu tierend en brullend tussen de veren van zijn zetel lag.

„Verschoon ruw optreden", sprak de bejaarde vreemdeling. „Verschoon ruw breken van glazen ruit. Verschoon evenzeer ruw binnendringen in verheven rust......'

„Oeah!" brulde heer Bommel. „Ik...... ikkik zal je ver...... verschonen! Houmevast, Tom Poes, of ik bega een ongeluk!!"

ERIC de Noorman: DE GOUDEN DROOM

24—37 Dat gaat zo niet langer," herhaalt Svein wraakzuchtig, „we van het rennen". Nauwelijks heeft hij dat gezegd, of achter hen van het rennen". Neuwelijks heeft hij dat gezegd, of achter hen klinkt een rauwe gil, Axe heeft met een flitsend gebaar een pijl op de pees gelegd en zich onder het voortrennen omgewend, om, schijnbaar in het wilde weg, op hun achtervolgers te schieten. Maar hoe weergaloos zeker het schot van de jonge boogschutter is blijkt, als de zwarte, sinistere gestalte van de aanvoerder in elkaar zakt. En even later ook de krijger naast hem en nog een. Dit brengt de overigen even tot staan, lang genoeg om Eric en zijn mannen gelegenheid te geven, snel tussen de rotsen weg te schieten. Maar het is een kort respijt. Ze zijn volkomen de richting kwijt en weten niet waar ze zijn.

Reeds naderen de achtervolgers: er zal niet anders opzitten, dan zich overgeven, of te vechten! Eric's blikken vliegen in het rond. „Kom mee daarheen", hijgt hij afgebeten, wijzend naar een smalle, hooggelegen richel in de rotswand. Amechtig klauteren zij tegen de steile helling op. Hoewel Svein behoorlijk last heeft van de verwonding door Halfra's speer, grijnst hij breeduit. „Dat is weer ouderwets, Noorman! Over dit gevecht zullen ze nog lang napraten, dat beloof ik je," „Ik heb nog twee pijlen", merkt Axe nuchter op, „Onbeschaafde kinkels", snuift Halfra, „een edelman zoals ik op die manier te laten hollen. Maar ik zal ze daarvoor straffen, te deksel!" „Daar komen zij",, klinkt hard, als metaal de stem van de Noorman.

Onwrikbaar staan ze met hun vieren boven op de smalle rotswand bijeen, gereed voor de laatste strijd tegen een overmachtige vijand, die blijkbaar vol ontzag voor deze formidabele vechters angstvallig als moesten zij een hele legermacht aanvallen, onder doodse stilte nader sluipt.

Farmaceutische industrie nam een enorme vlucht

(Van een medewerker in Nederland)

Ongeveer vijftig jaar geleden beschikte de medicus slechts over enkele werkelijk genezend werkende geneesmiddelen. Sinds die tijd zijn er, zowel wat betreft hoeveelheid als kwaliteit, grote veranderingen opgetreden in de lijst van geneesmiddelen, die de arts voorschrijft. Het aantal medicamenten met echt genezend effect is namelijk zeer sterk toegenomen en deze veranderingen en verbeteringen zijn zelfs de laatste decennia in groter aantal verkregen dan in alle eeuwen voordien. Het feit, dat niet meer de individuele onderzoeker, doch teams van onderzoekers onder leiding van de farmaceutische industrie naar nieuwe geneesmiddelen zoeken, heeft het meeste bijgedragen tot de grote vernieuwing en verbetering van de geneesmiddelenschat, die de arts en daarmede de mensheid heden ten dage ten dienste staat.

Een duidelijk voorbeeld van deze ontwikkeling van het onderzoek geeft de geschiedenis van het thans alom bekende penicilline te zien. Het onderzoek hiervoor werd geheel alleen door Fleming verricht, die daarover reeds in 1929 alles publiceerde waaruit bleek, dat het door hem nog zeer onzuiver verkregen penicilline prachtige antibacteriële eigenschappen bezat. Als enkeling slaagde hij er echter niet in het onderzoek zover voort te zetten, dat de stof praktisch bruikbaar werd. Zo bleef de mensheid meer dan vijftien jaar verstoken van de heilzame werking van penicilline. Eerst in 1940 werd door een groep onderzoekers resultaten bereikt, die tot een praktisch bruikbaar preparaat hebben geleid. Daarmee was er echter nog geen voldoende hoeveelheid penicilline beschikbaar. De grote farmaceutische industrieën in Amerika en Engeland hebben zich toen met volle kracht op de moeilijkheden van de „produktie in het groot" geworpen, zodat tenslotte in 1941 voldoende hoeveelheden voor leger en burgers ter beschikking kwamen.

Nieuwe preparaten doen sterftecijfer voor verschillende ziekten zeer sterk dalen

Ook de Nederlandse geneesmiddelenindustrie heeft grote eer ingelegd met... penicilline. Verborgen voor de bezetter had men in een Nederlands bedrijf dit geneesmiddel kunnen ontwikkelen. Men wist, dat de geallieerden penicilline op ruime schaal toepasten, doch samenstelling, bereidingswijze etc. kende men niet. Toen de eerste zending Amerikaanse penicilline „gedropt" was, bleek, dat men in Nederland, ondanks de afgezonderde positie, waarin men verkeerde, een identiek preparaat had weten te ontwikkelen. Hieruit blijkt wel op overtuigende wijze, dat men hier te lande op het gebied van het onderzoek naar nieuwe geneesmiddelen niet heeft stil gezeten.

Speelde voor de tweede wereldoorlog de Nederlandse farmaceutische industrie een bescheiden rol, na 1945 ontwikkelde deze bedrijfstak zich in belangrijke mate. In 1956 werden preparaten gefabriceerd ter waarde van 180 miljoen gulden, waarvan de helft geëxporteerd werd naar vrijwel alle landen ter wereld. De gunstige ontwikkeling blijkt wel uit enkele cijfers: in 1948 totale omzet 66 miljoen, waarvan export 26.5 miljoen, in 1950 totale omzet 94,5 miljoen, waarvan export 41 miljoen, in 1953 totale omzet 118 miljoen, waarvan 54 miljoen export, in 1955 totale omzet 137 miljoen, waarvan 65 miljoen export en in 1956 tenslotte: totale omzet 178 miljoen, waarvan export 93 miljoen.

Na 1955 werd er dus meer uitgevoerd dan in Nederland werd afgezet en dit door een bedrijfstak, waarin ongeveer zes duizend mensen werkzaam zijn, waarvan een groot aantal hoog gekwalificeerde krachten, die zich vooral met het steeds noodzakelijke en steeds voortgaande onderzoek in de geneesmiddelen-industrie bezig houden.

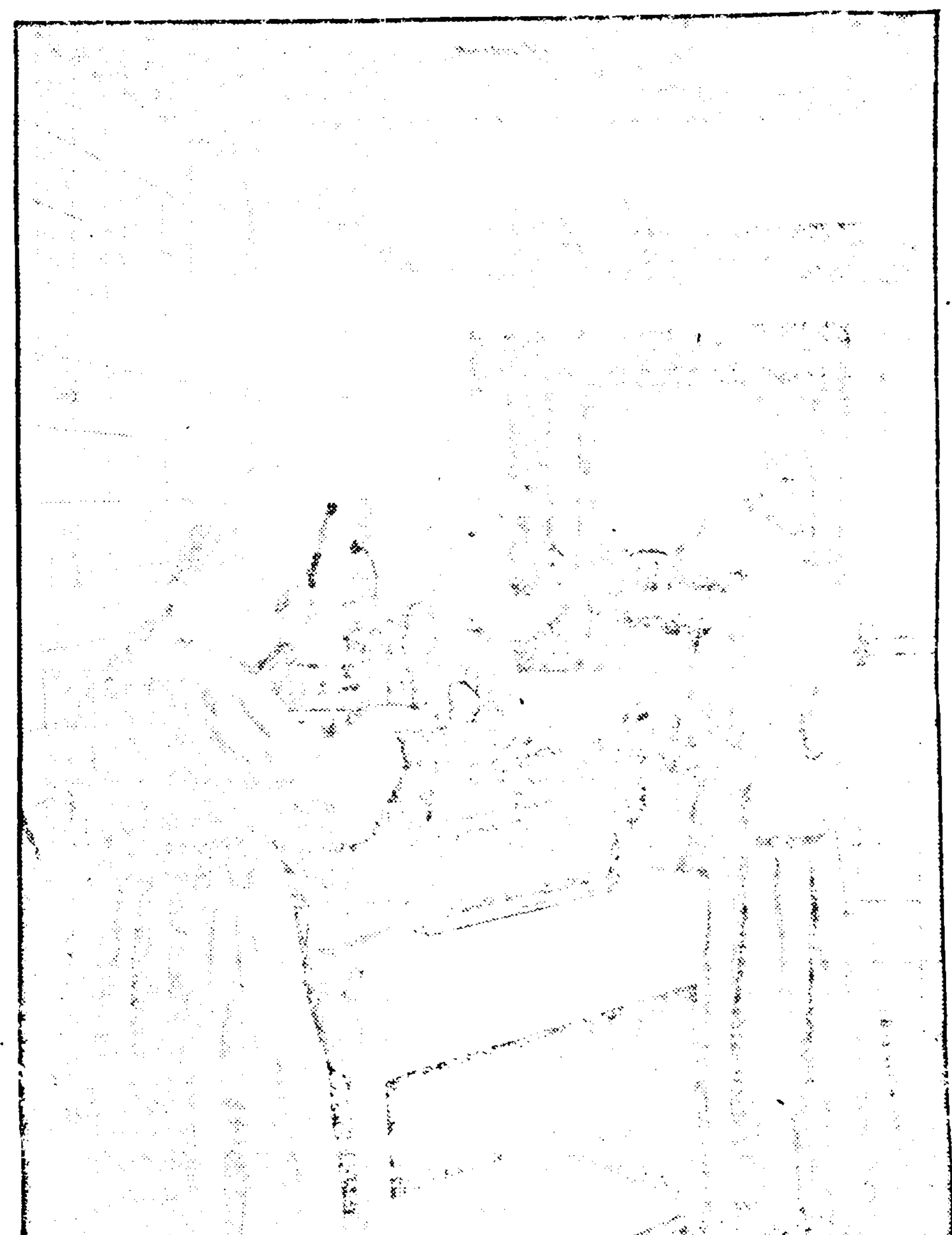
Voor de tweede wereldoorlog kwam 80 pct. van de in Nederland gebruikte medicamenten uit het buitenland. Nu kan men dit schatten op 25 à 30 pct. Overigens is het geneesmiddelengebruik in Nederland laag. In de Ver. Staten is het 35 gulden, in Engeland 20 gulden en in ons land slechts 12 gulden per jaar per inwoner. De indrukwekkende uitbreiding van de Nederlandse farmaceutische industrie is slechts aan een zeer beperkt aantal bedrijven te danken, men zegt wel eens, dat er in Nederland twee honderd fabrikanten van farmaceutica zijn, doch men benadert de werkelijkheid meer door te stellen, dat er slechts circa 30 bedrijven zijn. Immers deze verzorgen de totale export en nemen zeker 90 pct. van de binnenlandse afzet voor hun rekening.

Welke positieve aanwinsten in de geneesmiddelenschat de farmaceutische industrie, ook die van Nederland, ten bate van de mens heeft gebracht blijkt wel uit de volgende, nog geenszins volledige, maar niettemin indrukwekkende opsomming: alle heden ten dage door de arts gebruikte geneesmiddelen ter bestrijding van bacteriële infecties en tropische ziekten (behalve kinine); praktisch alle hormoonpreparaten en vele vitaminen. Bijna alle in gebruik zijnde pijnstillende middelen, slaapmiddelen en narcotica, middelen tegen te hoge bloeddruk en nog vele andere waardevolle geneesmiddelen, die de moderne arts niet meer zou kunnen missen. Veel mag men voorts hopelijk nog verwachten van de resultaten, die zullen worden bereikt bij het onderzoek van de z.g. cyto-statica, middelen tegen kanker, waarmede men zich in diverse laboratoria en ook in de farmaceutische industrie bezig houdt.

Dit alles heeft er onder meer toe bijgedragen, dat het sterftecijfer van patiënten met longontsteking gedaald is met 61 pct. dat voor patiënten met keelonsteking al of niet gepaard gaande met middenoorontsteking met 85 pct., ziekten als typhus en para-typhus hebben geen bijzondere gevaren meer in zich. Sanatoria worden gesloten bij gebrek aan patiënten. Dit zijn enkele praktische baten, die mede de geneesmiddelen industrie de mensheid heeft gebracht.

Men hoort wel eens kritiek op de farmaceutische industrie naar aanleiding van de enorme winsten, die gemaakt zouden worden mede door de hoge prijs van de zogenaamde specialité's, die deze industrie vervaardigt. Maar men zal niet moeten vergeten, dat nieuwe, dure medicamenten niet alleen soms belangrijk duurdere grondstoffen en of produktiekosten vragen, maar vooral het voorbereidend onderzoek dat tot het ontstaan van dit geneesmiddel heeft geleid, vraagt enorme kapitalen. Ook deze kosten moeten natuurlijk in de prijs van het uiteindelijk produkt worden doorberekend en verhogen deze aanzienlijk. Niettegenstaande de sterke octrooiposities in de farmaceutische industrie ziet men echter een voortdurende daling van de prijs en de veelal uitgesproken mening, dat deze industrie, misbruik makend van deze octrooiposities, de prijzen van geneesmiddelen onbehoorlijk hoog houdt, blijkt dan ook bij nader toetsen altijd ongefungeerd te zijn. Men zal bovendien niet moeten vergeten, dat de fabrikant geen filantroop is, en dat ook hier de aandeelhouders een redelijk rendement van hun investeringen eisen, heeft dit bedrijf gemeen met elke andere industrie.

Wat betreft tenslotte de toekomstverwachtingen van de Nederlandse geneesmiddelenindustrie: Euromarkt en vrijhandelszone zullen misschien een uitbreiding aan de exportmogelijkheden geven. Men is ten opzichte hiervan gematigd optimistisch. De export van farmaceutica wordt echter niet zozeer door hoge tariefmuren belemmerd, alswel door de bepalingen, die elders gelden ten aanzien van de toelating van geneesmiddelen. Niettemin ziet men wel uitbreidingsmogelijkheden.

Om het vullen van ampullen en flacons met geneesmiddelen zo steriel mogelijk te doen geschieden zijn deze dames zwaar gesluierd en van de buitenwereld afgesloten door een cabine van glas en geglazuurde tegels.

DIERENPARK ONONTBEERLIJK

De geneesmiddelenindustrie kan het niet stellen buiten de „dierproeven". Proeven, die absoluut nodig zijn om de bestaande preparaten te controleren en te ijken en de werking van nieuwe geneesmiddelen te onderzoeken, aleer ze voor gebruik door de arts ter beschikking komen.

Wat er voor deze „dierproeven" zoal komt kijken, moge alleen al blijken uit de omvang van het dierenpark, dat één van de grote Nederlandse geneesmiddelenindustrieën, Organon te Oss, hiertoe aanhoudt: 32.800 ratten 44.900 muizen, 1.344 konijnen, 552 marmotten en voorts nog katten, honden, kikkers, schapen, hanen en.... vissen. Per week worden in dat bedrijf alleen al 3993 ratten en 2667 muizen geboren. Wat dit dierenpark aan huisvesting, verzorging en voeding vereist, vormt een bedrijf op zich.

Hoe belangrijk de „dierproeven" voor de geneesmiddelenindustrie en daarmee voor de mensheid wel zijn, valt af te leiden uit de mening van een van de vooraanstaande figuren in deze industrie, prof. dr. M. Tausk, arts: Zonder dierproeven zal men vrijwel geen enkel modern geneesmiddel meer kunnen toepassen. Het dier kan bij geen enkel onderzoek naar nieuwe geneesmiddelen gemist worden. Men bedenke evenwel, dat het uitschakelen van al deze geneesmiddelen, die met behulp van dieren gevonden zijn, ons terug zal verplaatsen naar een tijd, nog niet lang geleden, waarin wij machteloos stonden tegenover de suikerziekt, tegenover de dodelijke bloedarmoede, alle bacteriële infecties en vele andere ziekten, die de medicus thans onbevreesd en met groot vertrouwen tegemoet kan treden.

* * * *

Het gebeurde in Nederland...

Bosarbeiders doen aan gymnastiek — Wekelijks een uurtje — Rationalisatie in de bosbouw

Eens in de week kan men de bosarbeiders van de gemeente Apeldoorn gymnastiek zien beoefenen onder de deskundige leiding van een sportinstructeur. Dit gebeurt in werktijd en het doel is niet om de mannen een gezellig uurtje te bezorgen, maar om hun lichaam te trainen, de spieren beter geschikt te maken voor de arbeid in de bossen en daardoor verkeerd gebruik van arbeidskracht te voorkomen. Een en ander houdt voorts produktieverhoging in en een frisse stimulans tot een goede teamgeest.

Een jaar of vijf geleden is men in ons land in navolging van het buitenland begonnen met rationalisatie van de arbeidstechniek in de bosbouw. Ir. P. H. M. Tromp, verbonden aan de Ned. Heide Maatschappij, schreef tevoren reeds over de noodzakelijkheid voor de bosarbeiders hun produktie te verhogen, niet door het gebruiken van meer kacht, maar door een juister en doelmatiger gebruik van de spieren. Door het beoefenen van bedrijfsgymnastiek welke is aangepast aan de arbeid, verkrijgt men een verbetering van de werkmethoden.

Vroeger was een bosarbeider een sterke man. Dat is nu niet meer nodig. Dat trad duidelijk aan het licht toen in september van dit jaar onder grote belangstelling bij De Steeg wedstrijden voor bosarbeiders werden gehouden. Het was geen „boom van een kerel", die hier het kampioenschap bomenvellen behaalde, maar een klein, zelfs schriel ventje. De winnaar nam reeds enige jaren deel aan de bedrijfssport van Staatsbosbeheer.

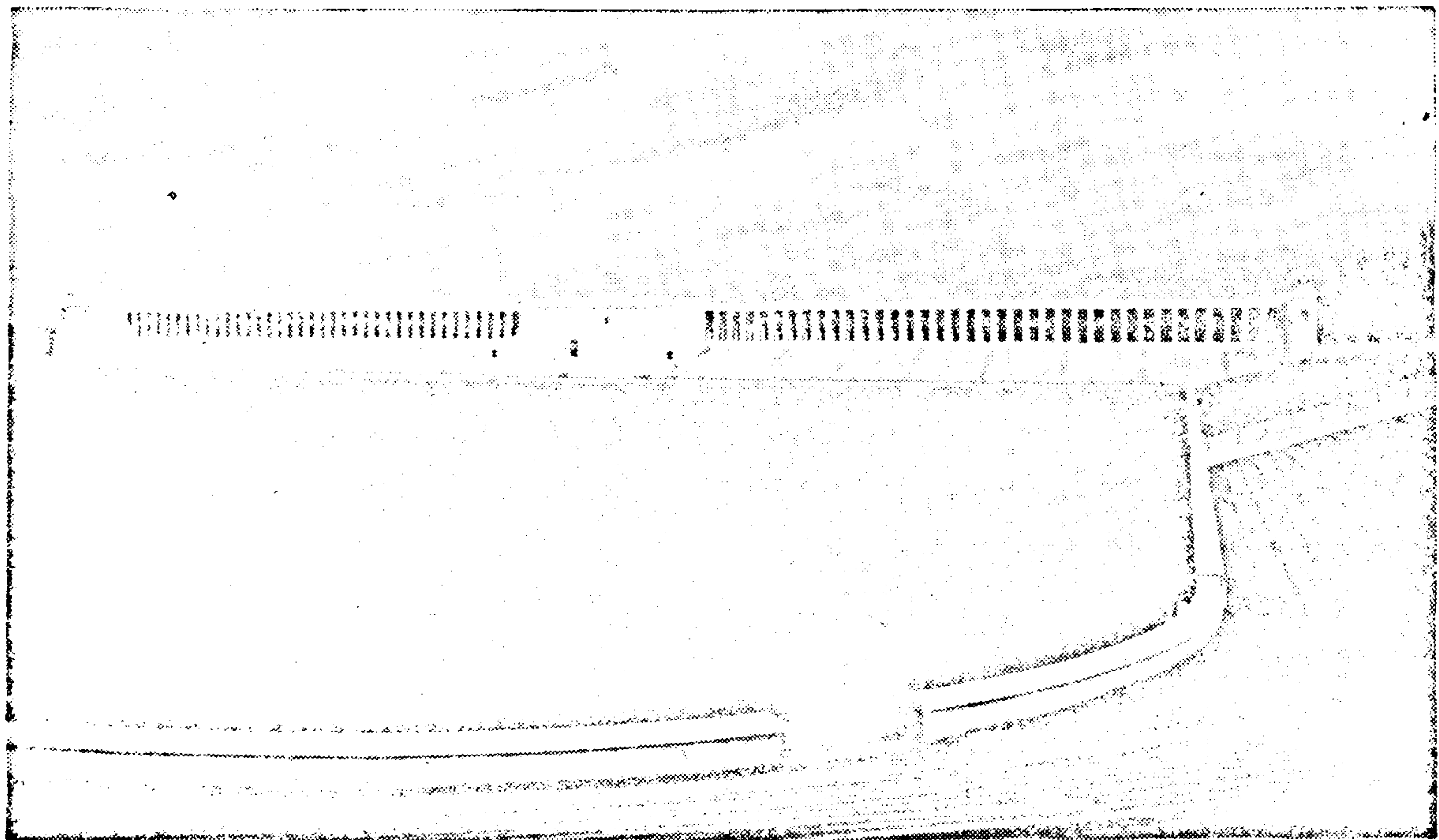
Na de oorlog zijn de arbeidsmethodes in de bosbouw drastisch verbeterd. Voor de oorlog werd de bosarbeider tot het leger der ongeschoolden gerekend. Dit is vandaag de dag niet meer het geval. De meeste bosarbeiders hebben scholingscursussen gevolgd uitgaande van Staatsbosbeheer in samenwerking met de Ned. Heide Maatschappij. Hierdoor kregen de bosarbeiders een beter inzicht in het „hoe en waarom" bij de bosbouw.

Er zijn meer verschillen met vroeger. Voorheen was een bosarbeider op betrekkelijk jeugdige leeftijd reeds een afgewerkt man. Dat kwam voor een belangrijk deel voort uit een volkomen verkeerd gebruik van zijn spierkracht. Hij verdiende „amper het zout in de pap", terwijl zijn werk generlei waardering genoot. Thans is door wetenschapsmensen vastgesteld hoe een bosarbeider met hakken, zagen, bomen vellen enz. op de meest produktieve wijze kan werken zonder dat zijn gezondheid eronder lijdt. De bedrijfssport, zoals die onder de bosarbeiders der gemeente Apeldoorn wordt beoefend, geschiedt op basis van vrijwilligheid. Alle arbeiders doen intussen met plezier mee. De gemeentelijke geneeskundige dienst houdt daarbij een oogje in het zeil. Het leveren van sportprestaties is er niet bij. Het gaat uitsluitend om een harmonische ontwikkeling van het lichaam, waar uiteindelijk mede tot heil van de bosarbeiders zelf een betere arbeidsprestatie uit voort vloeit.

Waar eens de N.S.D.A.P. bijeen kwam...

NEURENBERG krijgt een nieuwe satelliet-stad

Langwasser zal 40.000 inwoners hebben

De vroegere vergaderplaats van de N.S.D.A.P. te Neurenberg. De plek waar nu de nieuwe stad Langwasser wordt gebouwd. (Een foto uit de Nazi-tijd.

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

In de buurt van de speelgoedstad Neurenberg in Beieren wordt een van de grootste satellietsteden van West-Duitsland gebouwd. Zij zal verrijzen op de monsterachtige arena, die in de dagen van het nazi-regime bekend stond als het „Reichsparteigelände", het terrein waarop de N.S.D.A.P. zijn door honderdduizenden bezochte massameetingen placht te houden. Op dit 608 hectaren grote „Reichsparteigelände" zal in de loop van de komende tien jare met een investering van rond 500 miljoen mark een stad ontstaan, waar 40.000 mensen zullen wonen. Zij zal „Langwasser" komen te heten, naar de naam van de streek. Neurenberg, dat al zeer eng is verbonden met Fürth en daardoor eigenlijk een tweelingstad is, wordt met „Langwasser" mee dan een drielingstad met een bevolking, die zeker tegen de één miljoen zielen zal tellen. De bevolking van de overwegend protestantse en sociaaldemocratisch bestuurde industriestad (machines, elektrotechnische apparaten, metaalwaren, speelgoed, brouwerijen en geneesmiddelen) breidt zich n.l. gestadig uit.

Neurenberg heeft een bewogen geschiedenis. De stad was al duizend jaren oud, toen zij bij een grote luchtaanval van 2 januari 1945 vrijwel geheel werd verwoest. Van de rond 500.000 inwoners, die de stad bij het uitbreken de oorlog telde, waren er toen al geen 200.000 meer achtergebleven. De stad in zijn oorspronkelijke Middeleeuwse stijl te herstellen, is onmogelijk. Zo goed mogelijk worden de oude gebouwen, de Altstadt, de stadswallen gecopieerd. Nog decennia zal men er aan bezig zijn. De uit 1240 daterende Sebalduskirche is net een paar weken geleden voltooid. Beroemde gebouwen zijn kapot gebombardeerd, ingestort of uitgebrand: het Nassauerhaus, het Fleischhaus, het Tucherschlösschen, het Bratwustglöcklein de waag.

Neurenberg, dat beroemd werd door Dürer en de „Meistersinger" Hans Sachs, door de Godsdienstvrede van 1532 die een einde maakte aan de Dertigjarige Oorlog, werd in 1933 door Hitler tot de stad der N.S.D.A.-partijdagen gemaakt. Daaraan dankt zij het „Reichsparteigelände" en haar aansluiting aan de „Autobahn" van Berlijn naar München, zodat de partijbonzen snel en gemakkelijk naar de massa-meetings konden komen. Zij dankte er ook de Joodse rassenwetten, de z.g. „Neurenberger Wetten" aan, die er op de partijdag van 1935 bij de inwijding van het „Reichsparteigelände" werden verkondigd, waarbij en passant ook de hakenkruisvlag tot rijksvlag werd verklaard. Zij dankte er tenslotte het „Neurenberger Proces" aan, dat na de oorlog door de geallieerde overwinnaars tegen de Duitse oorlogsmisdadigers werd gevoerd en leidde tot de ter dood veroordeling van 12 nazileiders en de zelfmoord van Hermann Göring.

Het „Reichsparteigelände" is dus indirekt wel voor het een en ander in de Neurenbergse stedelijke geschiedenis verantwoordelijk geworden. Het is ma , dat de Neurenbergse vroedevaderen in de eerste 12 jaren na de oorlog zoveel anders aan het hoofd hebben gehad, anders waren zij er waarschijnlijk al veel eerder aan begonnen om de schandvlek „Reichsparteigelände" weg te wissen. Sinds ongeveer een jaar is het nu zover en is er een begin gemaakt met de opruiming van Hitlers „Monumentalbauten", waarvan we niet zonder moeite in Neurenberg nog het bijgaande plaatje hebben kunnen bemachtigen (hoewel de handel in souvenirs uit de nazi-tijd levendig bloeit onder de Amerikaanse soldaten, die thans nog in N.A.T.O.-verband in Beieren zijn). Zoals u het „Reichsparteigelände" op dat plaatje ziet, ligt het er nog, hoewel het bij de verschillende luchtbombardementen zwaar werd beschadigd en ook de souvenirjagers er hun feestdagen hebben beleefd. Maar terwijl arbeiders bezig zijn aan de sloop van de enorme bouwwerken, is men elders op het terrein begonnen met de bouw van de satellietstad, waar nog voor het einde van dit jaar de eerste 180 woningen gereed zullen komen.

Wat ook nog onder de slopershamers zal moeten vallen is het z.g. „Valka-Lager". Dat is een groot barakkenkamp voor naar de Bondsrepubliek uitgeweken politieke vluchtelingen en statenloze buitenlanders. Het huidige „Valka-Lager" is het vroegere kampement waar de mannen, vrouwen, jongens en meisjes van de partij, de „Arbeitsdienst", de Hitler-Jugend werden ondergebracht, als zij voor de Rijkspartijdagen naar Neurenberg waren gecommandeerd om Hitler toe te jubelen. Ook als „Valkager" is dit barakkenkamp, waar in en na de oorlog krijgsgevangenen huisden en thans de vluchtelingen hun hopeloze bestaantje rekken, een voortdurende herinnering aan de ellende, die Hitler over Duitsland en de wereld heeft gebracht.

Het oude „Reichsparteigelände" krijgt een nieuwe bestemming

Op het „Reichsparteigelände" zullen in de loop van de komende tien jaren rond 15.000 woningen verrijzen. Er zal ongeveer 40 procent van het terrein niet worden bebouwd, doch als park worden ingericht, waar ieder gemotoriseerd verkeer zal worden verboden en dat ontspanningsgebied zal worden voor de a.s. miljoenenbevolking van de drielingstad. De nieuwe satellietstad zal een op zichzelf staande eenheid worden, met eigen scholen, gemeentebestuur, kerken, theaters, sportterreinen, zwembaden e.d. Het zal door goede spoorweg-, tram- en busverbindingen met Neurenberg en Fürth worden verbonden. Stad, het land Beieren en de federale regering in Bonn dragen bij in de financiering van het reusachtige bouwprojekt, dat Neurenberg zal moeten verlossen van een zeer onaangename herinnering uit een nabij verleden. De betekenis van Neurenberg zal in de loop der komende jaren nog toenemen, wanneer de speelgoedbeurs — die tot dusverre een binnenlandse aangelegenheid was — van het volgende voorjaar af ook internationaal zal worden.

De Neurenbergse industrie dringt met klem aan op een snelle aanleg van de „Autobahn" naar Frankfurt, waarmede men op het ogenblik nog niet verder is dan Aschaffenburg, doch die voor het verkeer nog niet is opengesteld. De wegverbinding met Neurenberg is op het ogenblik nog een kwelling. Nieuwe perspectieven zullen zich voor de stad openen, wanneer — helaas pas in 1970 — zij ook aan het Rijn-Main-Donaukanaal zal liggen. Mede daarop stellen de Neurenbergers zich in, wanneer zij op het vroegere „Reichsparteigelände" hun nieuwe stad bouwen.

Zuid-Slavie breidt strijdkrachten niet uit

Belgrado. — In gezaghebbende kringen in Belgrado is verklaard, dat het besluit van Zuid-Slavië om van verdere Amerikaanse militaire hulp af te zien verband houdt met een besluit om de Zuidslavische strijdkrachten op hun huidige sterkte te consolideren of zelfs in te krimpen.

Zuid-Slavië is het enige Oosteuropese land dat vorig jaar zijn troepensterkte niet verminderd heeft. De generale staf zou nu tot de conclusie gekomen zijn, dat de Zuidslavische strijdkrachten toch niet in staat zijn om aan een aanval met kernwapens het hoofd te bieden, zodat men beter geen geld kan verspillen en door de Amerikaanse hulp de politieke betrekkingen met Moskou in gevaar brengen.

Het besluit om de Amerikaanse militaire hulp op te zeggen zou nu gekomen zijn als tegenwicht voor de in het afgelopen weekeinde geuite Zuidslavische kritiek op de in Moskou opgestelde verklaring van communistische partijen waarin het „revisionisme" veroordeeld werd. Zuid-Slavië heeft die Moskouse verklaring niet ondertekend.

De netto-oliereserves van de Kon. Shellgroep

New York. — Aan het begin van dit jaar werden de netto-ruwe-olie- en condensaatreserves van de Koninklijke-Shellgroep geraamd op 13.477 miljoen barrels. Dit cijfer wordt genoemd in het voorlopige prospectus voor de komende emissie van 7.602.285 aandelen Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij. Na aftrek van de minderheidsbelangen beloopt het belang van 60 procent van de Koninklijke in de netto-geraamde reserves volgens het prospectus 7.730 miljoen barrels.

Het grootste deel van de reserves van de groep liggen in het Midden-Oosten, waar het totaal der geraamde reserves op 7.780 miljoen barrels wordt gesteld. In Venezuela liggen 3.144 miljoen barrels reserves en in de Verenigde Staten 1.517 miljoen barrels. De reserves in het Verre Oosten worden op 638 miljoen barrels gesteld.

Berlijn. - Volgens het Westberlijnse Avondblad is mevr. Irmgard Schurwazz, hoofd van het secretariaat van de Oostduitse vice-premier Otto Nuschke, naar West-Berlijn uitgeweken.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

63

Terwijl Bruins zijn gedachten de vrije loop liet, kwam in de verte de brug van de Moerdijk in zicht, de bogen, als flauwe hellingen in elkaar overgaande, vormden een harmonisch geheel.

Eindelijk zwenkte de wagen van de hoofdweg af om koers te zetten naar Lage Zwaluwe, door welk dorp een secondaire weg voert naar Terheijden en Breda. Aan de kant van de weg stonden twee auto's en enkele geuniformeerde politiemannen. Bruins sprong uit de wagen, liep op hen toe en maakte zich bekend. Opperwachtmeester Peters verwelkomde hem.

„Ik wist dat u zou komen, meneer Bruins en heb daarom op u gewacht. Ik vind het prettig dat u er bent, omdat u de inspecteur van zeer nabij kent en volledig op de hoogte bent van zijn gewoonten. Ik hoorde verder uit Den Haag, dat hij belast was met het onderzoek inzake de moorden die daar zijn gepleegd. U bent zijn helper en het is daarom van groot belang, dat u bij het onderzoek aanwezig is. Ik moet u er evenwel attent op maken, dat ik zélf de leiding van het onderzoek in handen houd."

„Ik moge opmerken," zei Bruins, „dat ik mij bescheiden op de achtergrond zal houden. Ik heb geenszins de intentie mij naar voren te dringen. Mijn doel is gefixeerd en wel het vinden van de inspecteur. Dood of levend. De rest is voor mij van minder importantie."

Opperwachtmeester Peters keek Bruins aan en vond hem maar een rare snaak. Hij wist evenwel, dat hij als politieman een zéér goede naam had en dat het in zijn eigen belang was, hem zoveel mogelijk bij het onderzoek in te schakelen.

„Laten we nu geen tijd verloren laten gaan," zei hij.

„Akkoord," zei Bruins. „De tijd dringt. Staat de wagen nog precies zoals u hem gevonden heeft?"

„Ja," antwoordde de opper, „onze aandacht werd getrokken doordat hij zonder licht was geparkeerd. Van een aanrijding is geen sprake, de motor functioneert normaal. Wij hebben hem geprobeerd."

„De vraag is," zei Bruins, „of de inspecteur zijn wagen vrijwillig heeft verlaten, om welke reden dan ook."

„Deze vraag kan niemand beantwoorden," was de mening van de wachtmeester.

„Ik zie daar tenminste geen kans toe," viel de opper zijn wachtmeester bij.

Bruins dacht even na en betoogde toen:

„Laten we eens aannemen, dat de inspecteur de wagen vrijwillig verlaten zou hebben, de reden nog daargelaten, dan is er geen enkel motief te vinden waarom hij van de hoofdweg af zou gaan, immers, daar kan hij altijd hulp krijgen van automobilisten, die op de weg zijn. Tenslotte heeft hij kans dat patrouillerende politie verschijnt. We moeten vooral niet vergeten, dat het ongeveer half vier was, toen hij hier aankwam en derhalve donker. Welke reden zou hij gehad kunnen hebben om deze zijweg in te rijden, terwijl hij toch zo snel mogelijk Brussel wilde bereiken? Zijn auto mankeerde niets. U zegt zelf, dat de motor goed liep. Dat kan dus de reden niet zijn. Laten we eens aannemen, dat hij onwel is geworden en hulp zou hebben willen roepen, dan zou hij als politieman niet bij de een of andere dorpsbewoner, maar bij de politie hebben aangebeld en er alles op hebben gezet om bericht te zenden van zijn oponthoud."

„Ja, dat is volkomen duidelijk," meende de opper.

„Laten we eens aannemen, dat hij om de een of andere reden deze secundaire weg was ingeslagen, dan zou er geen enkele reden zijn om zijn wagen zo te parkeren, zonder licht, de sleutel in het contact en de portieren niet afgesloten. Wanneer hij de wagen hierheen heeft kunnen rijden, had hij hem zó niet behoeven achter te laten, zelfs niet, al zou hij zich nog zo ziek hebben gevoeld."

„Dat heb ik ook zo vreemd gevonden," merkte de opper op. „Niemand laat zijn wagen onbeheerd staan op deze manier."

„En zeker de inspecteur niet," zei Bruins, „want hij is een prima chauffeur. We komen dus tot de conclusie, dat hij de wagen niet vrijwillig kan hebben verlaten, dat hij de auto niet hier heeft gebracht en een ander dat gedaan moét hebben."

„Maar wie?", vroeg de wachtmeester.

„Ja, als we dat wisten, waren we natuurlijk klaar, maar aangezien we dat onmogelijk kunnen weten, stellen wij die vraag ook niet," zei Bruins scherp.

De wachtmeester was enigszins op zijn teentjes getrapt, maar zijn dienstijver overwon zijn persoonlijke gegriefdheid.

„Iemand anders moet dus de wagen hier hebben neergezet, maar met welk doel...... waarom?"

„Ja, waarom?" herhaalde de opper.

„Dat kunnen we nooit te weten komen en daarom stellen we die vraag ook niet," zei de wachtmeester triomfantelijk.

„Ik moge mij veroorloven met u van mening te verschillen. We kunnen dit wél weten, als we logisch redeneren."

„Ik luister," zei de opper.

Bruins wachtte even om zijn gedachten te formuleren.

„De wagen is hierheen gebracht met de bedoeling, hem niet op de hoofdweg te laten staan, immers, hij zou dan al héél gauw de aandacht trekken, waardoor het opsporingswerk spoedig had kunnen beginnen. Door de auto hier te plaatsen hoopte men tijd te winnen.

De tweede en zéér belangrijke vraag is: zat de inspecteur in de auto toen ze hem hier neer hebben gezet?"

Allen dachten enige ogenblikken na.

„Ik geloof van niet," zei de wachtmeester. „We hebben de wagen goed onderzocht en vonden geen enkel bloedspoor. Het lijkt me het meest aannemelijk, dat de daders de inspecteur uit de wagen hebben gehaald, toen die nog op de hoofdweg stond. Ze hebben hem toen in hun eigen auto gezet, maar toen moest de andere wagen verdwijnen en werd hierheen gereden. Het is maar een paar honderd meter van de hoofdweg en van daar af is hij onzichtbaar."

Bijzondere belasting-faciliteiten voor beleggings-mij'en

Willemstad. — In de Memorie van Toelichting op de Landsverordening tot vaststelling van een tijdvak, gedurende hetwelk van maatschappijen als bedoeld in de artikelen 14 en 14 A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 1955, nr 140) geen hogere belasting zal worden geheven dan die geldende bij haar vestiging, wordt het volgende medegedeeld.

Bij de behandeling in de Staten van de onlangs in werking getreden landsverordening tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, waarbij het tarief van de winstbelasting werd verhoogd, gingen er stemmen op die waarschuwden tegen maatregelen, die de vestiging in de Nederlandse Antillen van beleggingsmaatschappijen kunnen tegengaan.

Ook de Regering zal uiteraard niet gaarne zien, dat maatschappijen, die zich hier zouden willen vestigen, afgeschrikt werden. Niettegenstaande haar mening, dat de bovengenoemde verhoging niet het nadelige effekt zou hebben, dat men daarvan vreesde, acht de Regering het wenselijk om, ter geruststelling van alle betrokkenen, maatregelen te treffen, waarbij aan maatschappijen als bedoeld in de artikelen 14 en 14 A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 de garantie wordt verleend, dat de door haar te betalen winstbelasting gedurende een zeker aantal jaren niet zal worden verhoogd. Het onderhavige ontwerp voorziet in deze garantie.

De in artikel 1 van het ontwerp gedachte garantie houdt in, dat:

a. bij de inwerkingtreding van de landsverordening aan reeds hier gevestigde maatschappijen als boven bedoeld wordt gegarandeerd, dat zij nog tien jaren het huidige tarief zullen betalen;

b. aan nog op te richten maatschappijen als bovenbedoeld wordt gegarandeerd, dat zij tien jaren lang hetzelfde tarief zullen betalen als dat bij haar vestiging bestaande, met andere woorden als toegepast op haar eerste boekjaar.

Met betrekking tot de termijn van tien jaren moge nog worden opgemerkt, dat deze gekozen is in overeenstemming met de mogelijkheid om aan hier te vestigen industrieën en hotels voor de tijd van tien jaar faciliteiten te verlenen conform de Landsverordening ter bevordering industrievestiging en hotelbouw 1953 (P.B. 1953, nr 194).

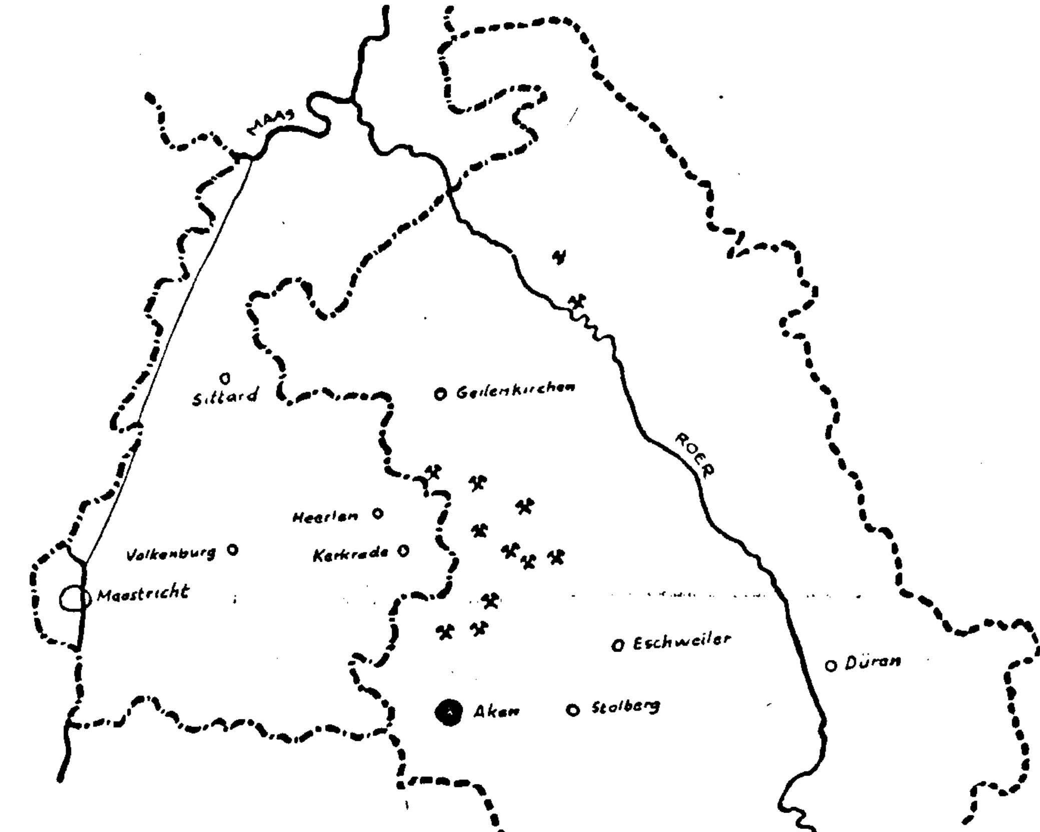
Uiteraard zal de openbare behandeling en uiteindelijke vaststelling van het bij de Staten aanhangige ontwerp tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting en die op de inkomstenbelasting 1943 (zittingsjaar 1955—1956—57, 1956—1957—3 en 1957—1958—23) aan het onderhavige ontwerp dienen vooraf te gaan.

Een nicht van Koningin Elizabeth trad in het huwelijk te Windsor. Het huwelijk werd in de St George Kapel voltrokken tussen Anne Abel-Smith, het 25-jarige nichtje van Koningin Elizabeth en David Liddell-Grainger. Prinses Beatrix en Prinses Irene waren bruidsmeisjes, evenals Prinses Christina van Zweden. Foto's boven: Prinses Christina laat juist de rug van haar bruidsjurk zien, terwijl zij praat met (rechts) Prinses Beatrix en (uiterst links) Prinses Irene. Midden: de bruid en de bruidegom, gevolgd door hun bruidsmeisjes, verlaten de kapel na de plechtige huwelijksvoltrekking. Onder: in het midden Koningin Elizabeth van Engeland en achter haar de Koningin-moeder met H.M. Koningin Juliana.

MEDE TEN DIENSTE VAN DE E.G.K.S.

Machtig kolengebied zoekt uitweg over het water

„Bezirk" Aken blijft (nog) van een kanaalverbinding verstoken

(Van een medewerker in Nederland)

Op het onlangs te Maastricht gehouden Internationale Scheepvaartcongres is weer eens op scherpe wijze tot uiting gekomen dat het industriegebied van Aken, dat — wat het mijnwezen met dat van Zuid-Limburg, nog altijd betreft — praktisch één geheel vormt verstoken is van waterwegen. De kwestie kreeg een bijzonder accent door het pleidooi van Krefeld voor een Arcen-Ruhrort-kanaal, dat werd uitgesproken vlak voor het genoemde congres, waarvan men wist dat het zich zou uitspreken voor het kanaal Born-Neuss. Met dit vraagstuk zijn intussen zeer grote Nederlandse binnenscheepvaartbelangen gemoeid, reden waarom we een korte beschouwing over het industriegebied van het „Regierungsbezirk Aachen" willen wijden. Het woord „Bezirk" zou men met ons „kanton" kunnen vertalen. Het begrip provincie neemt men in Duitsland veel ruimer.

Het bedoelde industriegebied Aken ligt ten zuid-oosten van Limburg en is vrijwel even groot als het Limburgse industriegebied. Het inwonertal van ongeveer 886.000 verschilt ook niet veel van het Limburgse. Vóór de oorlog telde dit gebied 753.771 inwoners. De bevolkingstoename is grotendeels te danken aan de uit Oost-Duitsland toegestroomde vluchtelingen, wier aantal 131.581 bedraagt.

De voornaamste nijverheid in dit Akense gebied is het mijnbedrijf. Zijn produktie begint de 8 miljoen ton te naderen, tegen 12 miljoen van Zuid-Limburg en 10 miljoen van het Kempische bekken. Deze drie kolenrivieren vormen geologisch een geheel. Het aantal in het mijnbedrijf werkzame personen bedraagt, volgens de laatste gegevens 30.834 arbeiders (22.415 ondergronders) en 2495 beambten. De bodem levert 17 pct vetkolen, 22% vet, 26 pct esskolen (stoomkolen) pct magerkolen en 26 pct anthraciet. Natuurlijk ontwikkelden zich naast de mijnen cokesfabrieken, waarvan de produktie meer dan 1.3 miljoen ton bedraagt. Er worden ook briketten gemaakt, circa 560.000 ton per jaar. Het Akense kolenbekken beschikt over zeer grote reserves, welke belangrijker zijn dan die van Limburg, zodat het weze daar nog een onoverzienbare toekomst heeft.

Als symbool daarvan kan men de reuzenmijn Emil Mayrisch te Siersdorf noemen, die vlak bij onze grens ligt. Het is de grote verleider voor onze Limburgse „kompels", die daar een veel hoger loon kunnen verdienen. De laatste maanden is er genoeg over te doen geweest. Deze E.M. is in volle ontwikkeling en zal straks, met een opbrengst van 3 miljoen ton per jaar wel de grootste mijn van Europa worden. Het is een onderneming van de Eschweiler Bergwerks Verein (E.B.V.) die 5 van de 8 mijnen van het bekken beheert, zoals de Anna I en II, de Sophia Jacoba te Huckelhoven, de Maria Adolph, de Gouly-Laurweg, de Carl-Alexander te Baesweiler en de Carolus-Magnus te Palenberg. In deze ondernemingen steekt veel vreemd kapitaal. De Sophia-Jacoba bijvoorbeeld, is van Nederlandse eigenaars.

Uit oogpunt van transport van nauwelijks minder betekenis zijn de bruinkoolgroeven, waarvan de produktie in 19 steeg tot 11.347.356 ton tegen 9.8 miljoen in het voorafgaande jaar. We hebben hier te maken met zeer diep gravende exploitaties die met ontzagwekkende machines de grond aantasten. Veel bruinkool wordt gebezigd voor opwekking van electrische stroom; men vervaardigde ruim 1.5 miljoen bruinkool-briketten waarvan rond 600.000 ton zijn uitgevoerd. Dit reuzenbedrijf telt 3.335 man.

Naast kolen- en bruinkoolgroeven kent het Bezirk loodgroeven, zinkgroeven en een zeer belangrijke metaalindustrie die werk verschaft aan ongeveer 16.000 man. Vermeldenswaard zijn ook de glasfabrieken met 3.700 werknemers, de chemische industrie met 7.500, de papier- en papierverwerkende industrie met 9.000 en de textielindustrie met ongeveer 16.000 werknemers. Daarnaast bestaan er nog een groot aantal kleinere nijverheden, die echter voor een verkeer te water niet veel zullen opleveren. Van belang zijn nog wel een aantal steen- en ertsgroeven met meer dan 3.000 werknemers.

Dit belangrijke industriegebied nu is geheel van waterverbindingen verstoken. Natuurlijk kan niet iedere mijn, gieterij, bruinkoolgroeve en andere zware industrie aan vaarwater liggen — dat is in het Ruhrbekken of in Luikerland en ook in Zuid-Limburg niet het geval — doch de situatie in het Bezirk Aken is toch wel nijpend. Dit bijzondere produktie-gebied van de Kolen- en Staalgemeenschap heeft een verbinding met de waterwegen dringend nodig.

Het is in dit verband alleszins begrijpelijk dat Aken afwijzend staat tegenover de plannen van Venlo-Krefeld voor een Arcen-Ruhrort-kanaal. Een Born-Neuss-kanaal is de enige waarlijk radicale oplossing. Ook met een kanaal-plan Born-Geilenkirchen met een steekkanaal van laatstgenoemde plaats naar een punt ten noorden van Aken waar men een haven voor de Akense zware industrie zou kunnen graven wilde men zich niet tevreden stellen, al waardeerde men deze verbetering toch wel. Niet de Maas, maar de Rijn blijft het hoofddoel. Op de vraag hoe groot het verkeer over Born-Neuss kon worden geschat, werd een cijfer van 9 tot 10 miljoen ton genoemd. En hoeveel Bezirk Aken zelf daartoe zou kunnen bijdragen? Men veronderstelde dat dit 2,5 tot 3 miljoen ton zou zijn en wees intussen nog eens op de omstandigheid dat het machtige Akense gebied met zijn vele mijnen, groeven en fabrieken nog steeds niet over een kanaal beschikt terwijl in de streek Krefeld-Venlo — welke beide steden havens rijk zijn — nauwelijks iets aanwezig is dat een kanaal van meer dan 100, wellicht van 120 miljoen gulden wettigt. Hiermee geraken we echter in een strijdvraag, die we nu liever terzijde laten.

Indexcijfer kosten levensonderhoud in V.S. gestegen

Washington. — Volgens de berekeningen van het bureau voor sociale statistieken van de Amerikaanse regering bedraagt het index-cijfer van de kosten van levensonderhoud in de V.S. voor de maand november 121,6 (1947/49:100). In vergelijking met oktober betekent dit een stijging van 0,4 procent. Tevens is dit de grootste maandelijkse stijging sedert juli van dit jaar. Een groot gedeelte van de stijgingen is echter toe te schrijven aan de hogere autoprijzen.

Voorspeld wordt dat het indexcijfer voor de eerste maanden van 1958 enigszins zal dalen.

Gemengd Nieuws

— De vroegere leidende theoreticus op economisch gebied van het Westduitse vakverbond, Viktor Agartz, is in Karlsruhe in staat van beschuldiging gesteld wegens het onderhouden van betrekkingen in strijd met de grondwet, met organisaties in Oost-Duitsland. Agartz is in maart gearresteerd, doch hij werd onder borgstorting vrijgelaten. Zijn chauffeur Wieland en Ludwig zijn van medeplichtigheid beschuldigd.

Rangoon. - Bij een overval van 200 opstandelingen op een Birmaans dorp ten noorden van Rangoon zijn 8 personen omgekomen en drie gewond. De opstandelingen plunderden het dorp en verdwenen met een grote buit.

Luxemburg. — In het Luxemburgse plaatsje Steinsel, vlak bij de hoofdstad gelegen, heeft men in een bos de grondvesten van een Romeinse tempel met bijgebouwen uit de derde eeuw ontdekt, gebouwd op de tweesprong van Romeinse heerwegen naar Metz en Trier.

Kopenhagen. — Veertien Poolse toeristen, die met het passagiersschip Batory in Kopenhagen waren aangekomen, hebben asiel gevraagd, zo wordt van gezaghebbende zijde vernomen. De Deense autoriteiten willen niets meedelen voordat de Batory, een Pools schip, weer vertrokken is.

Praag. — In een steengroeve bij Brno (Tsjecho-Slowakije) zijn talrijke beenderen van prehistorische dieren zoals bisons, beren en olifanten gevonden, die circa 100.000 jaar oud zijn.

Op het Nederlandse ministerie van Algemene Zaken huldigde het personeel dr W. Drees met zijn $12\frac{1}{2}$-jarig ministerschap. De secretaris-generaal van Algemene Zaken mr C. L. W. Fock overhandigde de minister-president een bloemenhulde.

Uitstekende reportage van reis door de V.S.

„Ik huil niet om Amerika" door Louis Frequin

(Bijzondere correspondentie)

Amerika is jong en fris. Vaak heb ik gedacht: het is nog een grote kwajongen, met al de hebbelijkheden, maar ook met de frisheid en onbekookte energie van een kwajongen.... Een Nederlandse professor, die er jarenlang gewoond heeft, zei eens: het zou eigenlijk beter zijn, wanneer de Amerikanen een andere huidskleur hadden dan de Europeanen. Want dan zouden we niet telkens denken dat zij hetzelfde zijn, hetzelfde doen en hetzelfde denken als wij in Europa. ... Ik ben van dit land en dit volk gaan houden.... Nee, ik huil beslist niet om Amerika, zoals sommige hypocrieten dat in Nederland en Europa doen".

Aldus sluit Louis Frequin, auteur van „De man die achterbleef" zijn eerste hoofdstuk in zijn tweede, zojuist verschenen boek: „Ik huil niet om Amerika"; een uitstekende reportage van een reis die hij door de Verenigde Staten gemaakt heeft. Het boven aangehaalde mag dienen als de tendenz van zijn boek, dat een ieder, die zich in beknopte vorm vertrouwd wil maken met de atmosfeer, de gewoonten, de opvattingen en de hele habitus van het Amerikaanse volk, zeer ter lezing aanbevolen wordt. Te meer daar Frequin een bijzonder spontane manier van schrijven heeft, zodat men wanneer men hem eenmaal in het vliegtuig volgt, waarmee hij over de oceaan naar de nieuwe wereld vliegt, het boek niet makkelijk uit de hand legt. Hij plonst min of meer in de gebeurtenissen en houdt zijn lezers in een zekere ademloosheid. Het bepaald bekoorlijke van het boek is de onbevooroordeelde houding van de schrijver, die zich zonder meer voor Amerika en de indrukken, welke dit land hem geeft, openstelt en zo min mogelijk aan de traditionele vergelijkingszucht met Europa toegeeft. Dat is niet makkelijk, want zoals hij al in zijn inleiding zegt: Amerikanen hebben dezelfde huidskleur als wij en lijken hetzelfde. Maar de Amerikaanse maatschappij is in wezen een geheel andere dan de Europese, met een historie, die totaal andere voorwaarden heeft geschapen. Frequin laat Amerika gelden voor wat het is en probeert geen Europese maatstaven aan te leggen. Op deze wijze is hij in staat Amerika ook van het Amerikaanse standpunt te bekijken.

Hij observeert rusteloos en wanneer men hem op zijn reis kris-kras door dit land volgt, krijgt men een Amerika in veel dimensies te zien. Amerika in al zijn eenvoud: de Kardinaal, die de auteur op sandalen en met grijze sokken aan ontvangt; de arbeider, die zijn baas met „Hello Bill, kom er ook bij zitten!" begroet; de wildvreemde dame, die de schrijver in zijn hotel opbelt en hem uitnodigt Pasen in haar gezin te komen vieren, daar hij zo'n dag toch niet alleen kan doorbrengen. Men ziet godsdienstig Amerika: de naarstige Mormonen; de Katholieken „thuis" waar bevriende echtparen zich samen in de liturgie verdiepen en debatten voeren over het aanwenden van de Katholieke invloed op aspecten van het dagelijkse leven; de geest van samenwerking tussen Amerikanen van verschillende gezindten. Men krijgt een beeld van arbeidend Amerika. Frequin geeft een uitstekend inzicht in de ontwikkeling en het wezen van de vakbonden. Hij laat ook het oprechte, realistische Amerika zien „Zegt u eens, wat heeft U het meest in ons land geërgerd?" vraagt de ambtenaar in Washington aan bezoekers. En toen de schrijver voor het probleem van het antisemitisme in Amerika belangstelling toonde, werd direct een bezoek aan de directeur van de Joodse Gemeenteraad voor hem gearrangeerd, met wie hij onder vier ogen het probleem kon bespreken. Sociaal Amerika vindt men in scherp flitsende beelden weergegeven: de onafhankelijke vrouwen, de vroegrijpe jeugd, de negers in hun moeilijke positie; auto en televisie in het nationale leven en de automatisering.

Het is verbazend, welk breed inzicht dit boek in het Amerikaanse leven geeft zoals het van dag tot dag reilt en zeilt. Hier en daar zouden enkele aanvullingen gemaakt kunnen worden, omdat de schrijver, die summier wil zijn, qualificaties achterwege moet laten. Als hij b.v. schrijft, dat de Amerikanen „groot respect hebben voor de arbeid" dan is dat ongetwijfeld een kardinale waarheid. Wat niet wegneemt, dat vele vakbonden er vaak de klad in brengen, waardoor het respect voor die arbeid zodanig daalt, dat het geleverde werk beneden peil is. Er zijn heel wat arbeiders, die „niet vergroeid zijn met werk en bedrijf" en die evenmin er een „onberedeneerde liefde" voor hebben. Hun liefde gaat heel wat inniger naar de vakbond dan naar het werk uit. (Werk van georganiseerde huisschilders b.v. is soms om van te rillen. En niet omdat ze geen vakmanschap hebben, maar omdat ze alle toewijding missen). Elders wordt opgemerkt, dat ze je in Amerika „niet naar papieren vragen" .... en je breekt er je ook niet altijd over „ambtelijke invulformulieren en vergunningen". Dit is een wat rooskleurige kijk op Amerikaanse bureaucratie, die hier als overal ter wereld welig tiert. Wie maar op enigerlei wijze in aanraking met het regeringsapparaat te Washington komt, die kan daar uit den treure verhalen over doen.

Maar dit zijn détails, die aan de waarde van het boek niets afdoen. Zoals de vermelding ergens dat Amerikanen geen vaste uren voor hun maaltijden schijnen te hebben. Die hebben ze zeer zeker, maar al naargelang de indeling van hun werk, eten ze een vroege of late lunch of diner. Wat Amerikanen overigens merkwaardig moet voorkomen — indien ze dit boek onder ogen zouden krijgen — zal ongetwijfeld de indruk zijn, dat Europeanen schijnen te denken aan „machtsvertoon van dollars" wanneer buitenlandse solisten, dirigenten e.a. groten naar Amerika gehaald worden. Irriteert het Europeanen wanneer Amerikanen zich aan het beste te goed willen doen, wat de Europese cultuur biedt? Frequin, die echter die mening van het „machtsvertoon" niet deelt, schrijft in dit verband: „Het is — geloof ik — hun" (de Amerikanen) „machteloos gevoel op dit punt" (dat ze nog van geen eigen cultuur kunnen spreken) „en anderzijds de wil om althans uiterlijk cultureel in elk geval wat te betekenen, dat ze links en rechts in het cultureel-wetenschappelijke vlak elders de „brains" en de capaciteiten huren en kopen, die ze zelf op verschillende niveaus nog ontberen."

Nee — van machteloos gevoel is geen sprake. Niet alleen gebruiken Europeanen ook heel wat Amerikaanse „brains" maar Amerikanen hebben zelf grote componisten, solisten, schrijvers, architecten. Gelukkig hebben ze een groot respect voor Europese kunstenaars en willen, als ieder volk, genieten en leren van al wat die kunstenaars te geven hebben.

Men komt intussen met Frequins boek niet klaar alvorens men — als ging het om een Röntgenfoto — dwars door Amerika heeft heengekeken. De schrijver laat maar weinig aspecten onaangeraakt en zelfs voor wie vertrouwd is met de materie die hij behandelt, houdt hij op een of andere manier van de eerste tot de laatste bladzijde de spanning erin. Het geheim daarvan? Waarschijnlijk zit het in zijn tintelende en originele manier van kijken en vertellen.

„Ik huil niet om Amerika", door Louis Frequin. Uitg. De Fontein, Utrecht.

GHANA voorlopig geen republiek

Accra, Ghana. — Ako Adjei, de minister van justitie van Ghana heeft verklaard, dat de regering op het ogenblik geen plannen koestert om de pas onafhankelijk geworden staat tot een republiek uit te roepen, doch indien hierom gevraagd wordt zou de regering hierin toestemmen. De minister sprak uit naam van premier Nkrumah, die door de gemeenschappelijke raad van regionale bestuurshoofden gevraagd was een uitleg te geven van de status die de huidige regering van Ghana het land heeft toegedacht.

Dr. Kwame Nkrumah was absent, vanwege "drukke ministeriële werkzaamheden."

In de afgelopen maanden is in de binnenlandse politiek van Ghana vele malen sprake geweest van intriges. Er is een handelsovereenkomst met de Sovjet-Unie op handen.

Londen. — De Engelse chirurg Sir Thomas Dunhill is in de ouderdom van 81 jaar overleden. In 1949 en 1951 werd koning George VI onder zijn leiding geopereerd.

Groeiende ontevredenheid onder de Zuid-Tirolers

Ruimere interpretatie van de overeenkomst tussen Gruber en De Gasperi gewenst

(Bijzondere correspondentie uit Rome)

Als men de Italianen zou vragen de Zuid-Tirolers welwillend te karakteriseren, zullen zij hen waarschijnlijk „rechthaberische" schreeuwleijken noemen en omgekeerd noemen dan de Zuid-Tirolers hun rijksgenoten sluwe indringers.

Er bestaat al jaren lang een controverse tussen de 250.000 zielen tellende duitstalige minderheid en Italië; een controverse, waar ook Oostenrijk mee te maken heeft. Op gezette tijden mondt de tegenstelling van mening in een acuut conflict uit. De Zuid-Tirolers zeggen, dat Italië hen langzaam maar zeker en op beschaafde wijze uitroeit, de Italianen vinden, dat niet één groep binnen het staatsverband zo in de watten gelegd wordt (en het zo goed heeft), als het volk aan de bovenloop van de Etsch (Adige).

Het land Tirol ligt aan beide zijden van de Alpenkam. Ongeveer de helft van dit duizend jaar oude Germaanse leefgebied, dat sinds 1363 verder onafgebroken bij de Duits-Oostenrijkse landen behoord heeft, werd in 1918 door Italië geannexeerd tot de strategische Alpengrens. Het fascisme heeft het minderheidsprobleem willen opruimen door Zuid-Tirol als een rechtloos wingewest te behandelen. Hier is een stroom van ellende uit voortgekomen, waarvan men de nasleep heden nog kan constateren.

De Gasperi, afkomstig uit het Italiaanse buurlandschap Trente, heeft de Tirolers recht willen doen wedervaren. Maar helaas had de Brenner zijn militaire belangrijkheid te over bewezen en tussen 1920 en 1940 waren in het waterrijke Oberetschland verscheidene energiecentrales gebouwd, die nu het Noord-Italiaanse industriegebied van electriciteit voorzagen. Zuid-Tirol vanaf de taalgrens, de Salurner Klause, weer met het oude graafschap verbinden en met het toen o.m. door de Russen bezette Oostenrijk, was een feitelijke onmogelijkheid, die Oostenrijk inzag en die door de Zuid-Tirolers zelf, zij het schoorvoetend, werd aanvaard.

Zo kwam in 1946 tussen Oostenrijk en Italië het zgn. accoord De Gasperi-Gruber tot stand. Italië verbond zich om de Zuid-Tirolers zoveel zelfstandigheid en bescherming te geven, als nodig om hun volkskarakter te bewaren en zich cultureel en economisch verder te ontwikkelen.

In 1948 werd met het regionaal statuut het semi-autonome gewest Alto Adige geconstitueerd. De Italiaanstalige provincie Trente werd met Zuid-Tirol tot één gebied verenigd, juist zoals dit onder de Donaumonarchie geweest was. In deze combinatie echter was de Duitstalige bevolking in de minderheid van 2 op 5. Daarom werd tevens vastgesteld, dat het gewest normaliter zijn bestuursfunctie zou uitoefenen door een overdracht van bevoegdheden aan de twee samenstellende delen. Zowel voor de Trentijnen als voor de Zuid-Tirolers zou er dus een gedelegeerde autonomie bestaan. Voorts werden een aantal andere maatregelen getroffen: voldoende openbare en bijzondere Duitstalige scholen, gelijkstelling van academische graden tussen Oostenrijk en Italië, speciale grensverkeersfaciliteiten, recht van vrije Duitse pers en verenigingen, herverduitsing van namen en zo meer. De Zuid-Tirolers, die in 1939 voor Duitsland opteerden, werden gereïntegreerd en op het overgrote deel van de aanvragen tot hernaturalisatie van hen, die naar Duitsland emigreerden, werd gunstig beslist. De economische situatie van het Oberetschgebied is een der beste van Italië. Verder geeft Rome toe, dat er nog heel wat problemen op te lossen zijn, dat de bureaucratie te langzaam werkt en dat er nog taktische fouten gemaakt worden bovendien. Maar de Oostenrijkse pers laat nagenoeg dagelijks weten, dat Italië het accoord slecht nakomt en de Zuid-Tirolers houden ook heden vol, dat Rome er welbewust op uit is hun land te denationaliseren.

Andere mentaliteit

Zien wij af van het wantrouwen der Zuid-Tirolers t.o.v. Italië, vrucht van het tijdperk 1918-1940, dan ligt de kern van het conflict in de zo verschillende mentaliteit en werkwijze der beide partijen. De Tirolers zijn steil en oerconservatief. Zij staan sterk op hun vrijheid en zijn vele honderden jaren lang gewend hun eigen peultjes te doppen. Al wint de vrijheid-op-papier, die men heden geniet in Italië, het van die onder de Donaumonarchie, de laatste was gewoon de onderscheidene rijksdelen zoveel mogelijk hun eigen gang te laten gaan.

De Italianen echter zijn etatisten en centralisten. Zij hebben ergens een afkeer van subsidiariteit en decentralisatie. Historische invloeden zullen hieraan niet vreemd zijn. En daarom is er van de gewestelijke autonomie, hier niet en nergens (behalve op Sicilië) veel terecht gekomen, noch van de overdracht daarvan aan de twee provincies in Alto Adige. Helaas is dit nu juist de hoeksteen, de testcase voor de Zuid-Tirolers, of zij Rome toch hun vertrouwen kunnen schenken......

Daar, in het noordelijk bergland der Dolomieten, komt men voorts met een lange lijst van onvervuld gebleven dingen: Gelijkberechtiging der twee talen, tweetaligheid der ambtenaren, onderwijs, dat meer is, dan uit het Italiaans vertaalde leerstof, die niet aansluit bij hun denkwijze en „vaderlandse geschiedenis". Gelijkberechtiging bij benoemingen en last not least het beëindigen van wat de „dodenmars op Zuid-Tirol" genoemd wordt, de (grote, zegt men) immigratie van Italiaans sprekenden.

GRUBER

DE GASPERI

De plaatsruimte laat ons niet toe in te gaan op deze en andere klachten. Maar o.i. blijven deze marginaal. Wezenlijk is, dat het centralistisch systeem van de Italiaanse staat niet past op de Zuid-Tirolers. Zij voelen zich erdoor bedreigd, zij wensen in redelijke mate binnen het Italiaanse kader een woord mee te zeggen en mee te vertellen hebben over wat gebeurt op hun oude grond. Naarmate de spanningen stijgen, zijn zij geneigd om ook dat wat over geheel Italië voor alle burgers geschiedt, uit te leggen als specifiek tegen hen gericht.

Een kanton

Een causale therapie kan slechts zijn een bijzonder ruimhartige toepassing van de overeenkomst De Gasperi-Gruber. En beter, meer afdoende zou zijn van het Oberetschgebied een aparte regione, een apart semi-autonoom gewest te maken, een kanton. De vrees, dat het land zich dan met huis, hof en manschap Oostenrijk in de armen werpt, lijkt ons naar alle zijden ongefundeerd. Niet slechts economisch, ook geografisch, klimatologisch en naar levensgevoel trekt dit prachtige land bezuiden de Alpen op Italië. De vertaling van dit levensgevoel is echter een Germaanse en geen Romaanse. Zou Rome echter lapmiddelen blijven toepassen, dan voedt het nolens volens extreme separatistische opvattingen, die aansturen op zaken, welke waanzin zijn en schromelijk uit de tijd.

Nieuws in het kort

Tokio. — De Sovjet Unie heeft aan Japan voorgesteld een handels- en scheepvaartverdrag op grote schaal te sluiten, in plaats van de eenvoudige handels- en betalingsovereenkomst, die de Japanners wensten, zo werd van bevoegde Japanse zijde medegedeeld. De besprekingen zijn officieel te Tokio begonnen.

Men herinnert er aan, dat Japan voornemens is de besprekingen te beperken tot een overeenkomst voor de tijd van een jaar volgens bepaalde inlichtingen zou de Sowjet-Unie echter trachten een verdrag te sluiten, dat drie jaar geldig zal blijven en dat ook betrekking zou hebben op de vestiging te Tokio bij de ambassade van een permanente Sowjet-Russische handelsdelegatie.

Wenen. — Het onafhankelijke Weense blad Neuer Kurier meldt, dat premier Cyrankiewicz van Polen een geheim bezoek van vier dagen aan Oostenrijk heeft gebracht. Hij was de gast van dr Heinrich Duermayer, een vooraanstaande Oostenrijkse Auschwitz heeft gezeten.

Moskou. — De Russische regering heeft bij decreet verboden, dat gebieden, steden, etc. genoemd worden naar nog in leven zijnde leiders.

Het decreet, dat het geven van namen van overleden Russische leiders aan steden, distrikten, ondernemingen etc., met het doel de gedachte aan deze leiders levend te houden, slechts „in uitzonderlijke gevallen" kan worden toegestaan.

. — Het umfolosi natuurreservaat in Noord-Zoeloeland, waar de grootste verzameling van witte neushoorns in de wereld — 550 stuks — te vinden is, kan thans door het publiek bezocht worden.

De internationale gezondheidsorganisatie heeft maandag in Geneve bekendgemaakt dat een van haar commissie van deskundigen erop heeft aangedrongen dat al het personeel van de openbare gezondheidsdienst een opleiding krijgt in de behandeling van gevallen van radioactieve besmetting.

Amsterdam. — In de week van 15 tot en met 21 december zijn in de hoofdstedelijke haven aangekomen 138 schepen (284.821 BRT) en vertrokken 122 schepen (247.204 BRT).

Washington. — Naar van gezaghebbende zijde te Washington wordt vernomen, heeft president Eisenhower voorlopig afwijzend beslist op een voorstel van zijn departement van buitenlandse zaken om de goedkeuring van het congres te vragen voor een grote lening aan India teneinde dit land te helpen bij de uitvoering van zijn tweede vijfjarenplan.

Het State Department had na een uitvoerige bestudering van de economische toestand van India en de wens van dat land om hulp ter waarde van ongeveer 600 miljoen dollar te verkrijgen, aanbevolen om de Indiase regering als onderdeel van het program voor hulp aan het buitenland in het komende jaar in ruime mate steun te verlenen.

Men verwacht dat president Eisenhower, in plaats van een speciaal verzoek aan het congres te richten, India zal helpen met een kleinere lening, van mogelijk 150 miljoen dollar, te verstrekken uit reeds toegewezen fondsen, aldus genoemde kringen.

BEKENDMAKING

Het ligt in de bedoeling om t.g.v. het bezoek van H.K.H. PRINSES BEATRIX op 6 februari 1958 van 20.30 - 22.30 uur in het Rifstadion een feestelijke betoging en demonstratie te houden.

Alle Sociale Groepen, die hieraan wensen deel te nemen kunnen zich schriftelijk opgeven bij het Secretariaat van het werkcomité ter voorbereiding van het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix, p/a Bestuurskantoor Scharlooweg 35.

DANKBETUIGING

Mede namens de familie moge ik hierbij mijn oprechte dank uitspreken voor de vele blijken van belangstelling ondervonden tijdens langdurige ziekte en bij het overlijden van mijn innig geliefde echtgenote

HELENA ELLIS-BARTELS

J. M. J. ELLIS.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

Een Nieuwjaar.... een nieuwe Hipódromo, die hoogstwaarschijnlijk begin april geopend zal worden. Op deze grote dag zullen er internationale paardenraces gehouden worden. Paarden met faam, die over de gehele wereld bekend zijn, zullen hieraan deelnemen. Deze nieuwe „race-track", de modernste van de wereld, zal honderdvijftig miljoen bolivars kosten!

De Venezolaanse jockey Gustavo Avila werd met 73 overwinningen kampioen voor het jaar 1957. Balsimo Moreira, Chileen van geboorte, werd met 52 overwinningen kampioen onder de „vreemdelingen". Kampioen van de leerling-jockies werd de 16-jarige „Pilin" Jesus Gonzales. deze jongeman had 51 overwinningen op zijn naam staan. Zes heel moeilijke races hebben de „maestros" van de Hipódromo in elkaar gezet. Dat er heel wat verrassingen dit week-end voor de boeg staan, is een vaststaand feit!

De primera valida, een 1200 meter race, telt 10 paarden. Deze zijn: 1) Aliki, 2) Limpion, 3) Muchacha, 4) Saud, 5) Pluton, 6) La Pastora, 7) Easterly, 8) Fabularia, 9) Montecristo en 10) Test Case. Favorieten voor deze race zijn: **SAUD** met jockey Walter Carrion (deze heeft hier, naar onze mening, de beste kans), **LA PASTORA** met Rogelio Cortez en **PLUTON** met Freddy Garcia. Paarden, die hier hun favorieten-broeders kunnen kloppen zijn: **ALIKI** en **EASTERLY.**

1400 meter is de afstand van de segunda valida. De 12 exemplaren, die hieraan zullen deelnemen, zijn: 1) Oton, 2) is een llave, met paarden zoals Novelesco en Predicante, 4) Fanful, 5) Caprichosa, 6) Nugaria, 7) Pisano, 8) Turquestan, 9) Arreglo, 10) En Seguida, 11) Intimo en 12) Rompe Fuego. De favorieten, die hier vermeld staan, zijn: **TURQUESTAN** met jockey Milton Barra, **PISANO** met jockey „Negro" Cruz en **ARREGLO** met Miguel Camacaro. **FANFUL, CAPRICHOSA, INTIMO** en **ROMPE FUEGO** zijn paarden, die in deze race zeer gevaarlijk zijn.

Het trajekt van de tercera valida is 1200 meter. In deze race zijn er 10 paarden ingeschreven. Deze zijn: 1) Briqueta, 2) La Rusa, 3) Copa de Oro, 4) Tonic Lily, 5) Soisola, 6) Ribita, 7) Omimbiva, 8) Cocharquina, 9) Escuadra en 10) Barlass. In deze derde race zijn de favorieten: **COCHARQUINA** met jockey Mario Valencia, **BRIQUETA** met „Negro" Cruz en **COPA DE ORO** met G. Gavidia. In deze race is het oppassen met **LA RUSA, TONIC LILY** en **RIBITA** (de winnaar van de vorige week).

1700 meter is de afstand van de cuarta valida. 12 Paarden zullen in deze race van start gaan. De paarden, die hieraan deelnemen, zijn: 1) Frenetico, 2) Tibor, 3) Importuno, 4) Catorcero, 5) Gallant, 6) Virazon, 7) llave, met paarden zoals: Scharyar en Coronario, 9) Al-Kamil, 10) Inedito, 11) Dinking en 12) Machango. In deze vierde race kiezen wij: **LLAVE SIETE** als onze „fija" van de week. Favorieten voor deze race zijn: **MACHANGO** met „Pilin" Gonzalez, **AL-KAMIL** met Freddy Garcia en **CATORCERO** met Jesus Bolivar.

12 Paarden zijn ingeschreven voor de quinta valida. De afstand is 1200 meter. De paarden, die hieraan deelnemen, zijn: 1) Cote d'Ivoire, 2) Gamberil, 3) Anabacoa, 4) Valentia, 5) Fujiyama, 6) Karelia, 7) Night Moon, 8) Torera, 9) El Fakir, 10) Mandato, 11) Monte Caseros en 12) Phrenetic. „Batacazo's", die hier kunnen verrassen, zijn: **NIGHT MOON, EL FAKIR** en **MONTE CASEROS.** Favorieten voor deze race zijn: **TORERA** met jockey Juan Araya, **FUJIYAMA** met Miguel Ramirez en **KARELIA** met Rogelio Cortez.

In de sexta valida zijn er weer 12 paarden vermeld. De afstand voor deze race is 1400 meter. De paarden, die hieraan deelnemen, zijn: 1) Xochimilco, 2) en 3) is een llave, de paarden zijn: Vandola en Leones, 4) Preceptor, 5) Zachon, 6) Furiosa, 7) Mate Amargo, 8) en 9) een llave, de paarden: Salitral en Susurro, 10) Diamante Negro, 11) en 12) is weer een llave, de paarden zijn: Vasco Riendo en Curbinata. Favorieten zijn: **XOCHIMILCO** met jockey G. Gavidia, **MATE AMARGO** met F. S. Perez en **SALITRAL** met I. Alvarez. Naar onze mening hebben **VANDOLA, PRECEPTOR** en **FURIOSA** in deze laatste race de beste kansen!

Onze cuadros zien er als volgt uit:

SAUD PLUTON EASTERLY	3	SAUD LA PASTORA	2	SAUD	1
LLAVE DOS TURQUESTAN	2	CAPRICHOSA ARREGLO	2	ARREGLO ROMPE FUEGO	2
BRIQUETA COCHARQUINA RIBITA	3	COCHARQUINA TONIC LILY	2	COCHARQUINA LA RUSA	2
LLAVE SIETE	1	LLAVE SIETE	1	LLAVE SIETE	1
TORERA EL FAKIR	2	FUJIYAMA NIGHT MOON	2	TORERA KARELIA	2
XOCHIMILCO PRECEPTOR MATE AMARGO	3	XOCHIMILCO LLAVE OCHO	2	FURIOSA	1
	Bs 108		Bs 32		Bs 8

MARBACH blijft bij ELINKWIJK

Utrecht. — De geruchten dat de Surinaamse voetballer Charles Marbach naar Paramaribo zal terugkeren zijn uit de lucht gegrepen, aldus de secretaris van Elinkwijk, de Nederlandse club waarin Charles Marbach speelt.

Hij is in het begin wat moeilijk geweest maar ik geloof dat hij zich hier wat onwennig voelde. Wij denken er gewoon niet over hem terug te laten gaan. Hij is een prima jongen en een van onze beste voetballers. De heer Kasbergen liet er op volgen: Zondag a.s. speelt hij voor ons tegen ADO.

De jonge Agha Khan brengt zijn wintervakantie door in Oostenrijk. Hier laat hij zich op de helling van de Kitzbühler Horn een goede afdaling aanwijzen door zijn ski-leraar.

Het internat. studentensporttoernooi te Amsterdam

Amsterdam. — In het A.M.V.J.-gebouw te Amsterdam is het jaarlijkse internationaal studentensporttournooi begonnen, waaraan ditmaal ploegen deelnemen van Nederland, Indonesië, Suriname, de Nederlandse Antillen, een internationale ploeg, bestaande uit Egyptenaren en Indiërs en — bij volleybal op de eerste dag althans — een Hongaarse ploeg in de plaats van de Amerikaanse, die niet was verschenen.

De uitslagen van het volleybal luiden: Antillen — Suriname 2—0 (15—7 en 15—8); Hongarije — Nederland 0—2 (9—15 en 14—6); Internationale ploeg — Suriname 0—2 (7—15, 14—16); Antillen — Indonesië 1—2 (17—15, 9—15, 7—15); Internationale ploeg — Nederland 0—2 (7—15), 0—15, 1—15); Antillen — Hongarije 1—2 (18—16, 6—15, 3—15); Internationale ploeg — Indonesië 0—2 (3—15, 5—15, 6—15); Suriname — Nederland 0—2 (3—15, 3—15); Indonesië — Hongarije 1—2 (15——9, 7—15, 5—1, 7—15); Antillen — Nederland 0—2 (10—15, 4—15); halverwege de wedstrijden trok de internationale ploeg zich terug, omdat de leden van de ploeg naar een lezing moesten; Suriname — Hongarije 0—2 (10—15, 4—15); Indonesië — Suriname 2—0 (15—1, 15—2); Indonesië — Nederland 0—2 (8—15, 7—15).

Eindstand volleybal: 1) Nederland, 2) Hongarije, 3) Indonesië, 4) Antillen, 5) Suriname en 6) Internationale ploeg.

Schaken

Suriname — Nederland: ½ punt — 3½ punt.

Amerika en de Internationale ploeg trokken zich terug.

Nederland heeft het onderdeel volleybal van het studententournooi met groot gemak gewonnen. De Nederlanders zegevierden in alle ontmoetingen met vrij groot overwicht en moesten alleen in de tweede set tegen de verrassend goed spelende Hongaren alle krachten inspannen om met 16—14 de volle winst te behalen.

De resterende uitslagen zijn: Suriname — Hongarije 0—2 (10—15, 4—15); Indonesië — Suriname 2—0 (15—1, 15—2); Nederland — Indonesië 2—0 (15—8. 15—7).

De eindstrijd tafeltennis ging tussen Nederland en Indonesië. Na twee enkelspelen was de stand gelijk (Karamoy won van Goudsmit 21—15, 12—21 en 21—16 en Duim won van Hans Nie (Indonesië) met 26—24 en 24—22). Het dubbelspel werd gewonnen door Nederland. Zowel de Internationale Ploeg, Suriname en de Nederlandse Antillen hadden elk twee wedstrijden gewonnen, zodat hier de game-verhouding de doorslag moest geven voor de bezetting van de 3e, 4e en 5e plaats. Een van de sterkste spelers was de Surinamer Slengard, die de Nederlander Goudsmit tot drie games dwong, aleer hij de vlag streek (21—17, 16—21 en 19—21). Uitslagen: Int. Ploeg — Suriname 2—1, Int. Ploeg — Indonesië 1—2; Int. Ploeg — Antillen 1——2; Int. Ploeg — Nederland 0—3; Int. Ploeg — Hongarije 3—0; Indonesië — Antillen 3—0; Nederland — Antillen 3—0; Suriname — Nederland 0—3; Suriname — Indonesië 0—3; Indonesië — Nederland 1—2; Nederland — Hongarije 3—0, Suriname — Hongarije 3—0, Indonesië — Hongarije 3—0, Antillen — Hongarije 2——1, Suriname — Antillen 2—1.

Eindstand: 1) Nederland, 2) Indonesië, 3) Internationale Ploeg, 4) Suriname, 5) Antillen en 6) Hongarije.

Voetbal-nieuws

Haarlem. — De traditionele voetbalwedstrijd tussen H.F.C. en de oud-internationals is door de oud-internationals met 5—2 gewonnen. Bij de rust had HFC een 2—0 achterstand.

Utrecht. — De Utrechtse ere-divisieclub D.O.S. heeft een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tegen de Zuidslavische club Dynamo (Zagreb). De Zuidslavische club won met 1—0, de rust ging in met gelijke stand 0—0.

Koningin Elizabeth komt met „Brittania" naar Nederland

Londen. — Koningin Elizabeth en de hertog van Edinburgh zullen op 24 maart aanstaande met het koninklijk jacht „Brittania" in Nederland aankomen, waar zij twee dagen lang zullen verblijven. Het bezoek is officieel.

Het bezoek geldt als een tegenbezoek voor het verblijf van koningin Juliana en prins Bernhard gedurende de regering van koning George de zesde. Dit bezoek werd in november 1950 afgelegd.

Renault en Peugeot verhogen hun prijzen

Parijs. — Met ingang van 23 december zijn de prijzen van automobielen der nationale automobielfabriek Renault met gemiddeld vier a vijf procent verhoogd. Met ingang van 24 december zijn de prijzen van Citroen in ongeveer dezelfde mate verhoogd. Ook de Peugeot- en Panhard-fabrieken denken haar prijzen te verhogen. Deze prijsverhogingen berusten op een regeringsbesluit betreffende het prijsniveau en houden rekening met de hogere kosten der grondstoffen als staal, aluminium, autobanden, textiel en werktuigmachines.

Russen patrouilleren in Berlijn

Berlijn. — Bij verscheidene grensovergangen in Berlijn staan Russische militairen. Er wordt in de stad ook door de Russen gepatrouilleerd.

Volgens onbevestigde berichten in West-Berlijn zouden op 31 december zes Russische officieren zijn gedeserteerd.

— NA.VO.BO. —
Officiele Mededelingen

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

DAMES		HEREN	
Olympia — De Soto	3—0	Chinese Club — Aquino	3—2
Olympia — Kwiek	3—1	Sithoc — Volleymasters	3—1
Asiento A — Asiento C	3—0	Asiento II — M.S.V.	0—3
Black & White — Asiento B	1—3	Black & White — Asiento I	1—3
Velocitas — Oasis	3—0	M.L.D. — Chinese Club	3—1
De Soto — Vios	1—3	Sithoc — Aquino	3—0
Kwiek — Asiento C	3—1	Volleymasters — Bl. & White	3—0
Olympia — Velocitas	3—0	M.S.V. — Chinese Club	1—3

COMPETITIEPROGRAMMA

datum	tijd	Clubs	terrein	scheidsrechters
6—1—58	19.45	Asiento B — Vios	Ch. club	D Mambi—Sperwer
6—1—58	21.00	Volleymasters — Aquino	Ch. club	H Sperwer—Mambi
9—1—58	19.45	Black & White — De Soto	Asiento	D Meit—Peters
9—1—58	19.45	Olympia — Oasis	Asiento	D Pietersz—Ringeling
9—1—58	21.00	Asiento II — Asiento 1	Asiento	H Ringeling—Pietersz
9—1—58	21.00	M.L.D. — M.S.V.	Asiento	H Meit—Peters
13—1—58	19.45	Asiento A — Velocitas	Ch. club	D Sperwer
13—1—58—	21.00	Asiento I — Chinese Club	Ch. club	H Mambi —Sperwer
16—1—58	19.45	Asiento B — De Soto	Asiento	D Morkos
16—1—58	19.45	Black & White — Kwiek	Asiento	D Ringeling
16—1—58	19.45	Olympia — Asiento C	Asiento	D Volk
16—1—58	21.00	Sithoc — Black and White	Asiento	H Peters —Morkos
16—1—58	21.00	Asiento II — Aquino	Asiento	H Pietersz Ringeling
20—1—58	19.45	Asiento A — Vios	Ch. club	D Suiters
20—1—58	21.00	Volleymasters — Chinese Cl.	Ch. club	H. Sprockel—Suiters
23—1—58	19.45	Black & White — Oasis	Asiento	D Meit
23—1—58	19.45	Velocitas — De Soto	Asiento	D Morkos
23—1—58	19.45	Olympia — Asiento B	Asiento	D Volk
23—1—58	21.00	M.L.D. — Black & White	Asiento	H Pietersz—Volk
23—1—58	21.00	M.S.V. — Asiento I	Asiento	H Grijnstein—Meit
27—1—58	19.45	Asiento A — Kwiek	Ch. club	D Mambi
27—1—58	21.00	Sithoc — Chinese Club	Ch. club	H Sprockel—Mambi
30—1—58	19.45	Black & White — Asiento	Asiento	D Ringeling
30—1—58	19.45	Olympia — Vios	Asiento	D Sperwer
30—1—58	19.45	Asiento B — Oasis	Asiento	D Morkos
30—1—58	21.00	M.L.D. — Asiento II	Asiento	H Pietersz—Ringeling
30—1—58	21.00	Black & White — Aquino	Asiento	H Sperwer—Morkos
3—2—58	19.45	Velocitas — Kwiek	Ch. club	D Mambi
3—2—58	21.00	Asiento II — Chinese Club	Ch. club	H Volk—Mambi
6—2—58	19.45	De Soto — Asiento C	Asiento	D Pietersz
6—2—58	19.45	Black & White — Vios	Asiento	D Peters
6—2—58		Kwiek — Oasis	Asiento	D Ringeling
6—2—58		Sithoc — Asiento I	Asiento	H Peters—Ringeling
6—2—58		M.S.V. — Aquino	Asiento	H Suiters—Pietersz
10—2—58	19.45	De Soto — Oasis	Ch. club	D Mambi—Elmondalek
10——2—58	21.00	Volleymasters — Asiento I	Ch. club	H Elmondalek—Mambi

COMPETITIESTAND PER 1 JANUARI 1958

DAMES:

Club	gesp.	gew.	verl.	punten
Olympia	4	4	0	8
Asiento A	3	3	0	6
Vios	4	3	1	6
Kwiek	5	3	2	6
Asiento B	3	2	1	4
Velocitas	4	2	2	2*)
Black & White	4	1	3	2
Asiento C	4	1	3	2
De Soto	3	0	3	0
Oasis	4	0	4	0

*) Twee winstpunten in mindering.

HEREN:

Club	gesp.	gew.	verl.	punten
Sithoc	5	5	0	10
Volleymasters	5	4	1	8
Chinese Club	4	3	1	6
Asiento I	3	2	1	4
M.S.V.	5	2	3	4
M.L.D.	5	2	3	4
Aquino	4	1	3	2
Black & White	5	1	4	2
Asiento II	4	0	4	0

INSCHRIJVINGEN:

CHINESE CLUB: heer Wong On en heer T. Cheong.
M.S V.: heer H. de Bruyne.

AFSCHRIJVING:

M.S.V.: heer C. de Ring en heer G. van Maanen.

De tijdelijk stil gelegde Bondstraining zal op 14 januari 1958 wederom een aanvang nemen. Aanvang dames 19.30 uur; aanvang heren 21.00 uur. Terrein: Asientobanen te Dam Negropont.

De volgende personen zijn aangewezen de training te volgen:

DAMES

S.V. ASIENTO: E. Wong Loiting, E. Blangé, C. Harkink, S. Wernath, A. Redingius en J. Boonstoppel.
S.V BLACK AND WHITE: A. Boom, E. Bergonje en E. de Bruyne.
S V. DE SOTO: P. Hering.
S.V. KWIEK: H. Pietersz, M. Nouel, I. Yrausquin en T. Maingot.
S.V. OASIS: I. Riley.
S.V. OLYMPIA: M. Pietersz, A. Sprockel, M. Singer, A. Naar, M. Ringeling en H. Capriles.
S.V. VELOCITAS: A. Bosnie.
S.V. VIOS: S. Sambre.

HEREN:

S.V. AQUINO: L. Timmer, J. Meit, H. Els en J. Faneyter.
S.V ASIENTO: M. Quivooy en P. Pattijn.
S.V. M.L.D.: H. Itzig Heine, P. Coté, J. v.d. Werf en G. Houwers.
S.V. M.S.V.: G. Ruiter en F. Bieseman.
S V. SITHOC: J. Elmondalek, H. Girigorie, S. Bor, T. da Costa Gomez, R. Minguel, E. Sperwer en R. Thomas (Wilson).
S.V. VOLLEYMASTERS: R. Sprockel, E. Bonifacio, D. v. Woerkom, J. Kaluf en E. Halabi.

HET BESTUUR.

Zwem-nieuws

Zwolle. — Een herenploeg van LZO uit Leeuwarden heeft te Zwolle het Nederlandse record voor de vier maal 200 meter vrije slag estafette verbeterd tot 8 minuten 58.2 sec. Het oude record stond met 9 minuten 9.4 sec. op naam van een ploeg van H.P.C. uit Heemstede.

Een ploeg van LZO verbeterde voorts het Nederlandse record vier maal 50 meter wisselslag estafette tot 2 minuten 0.4 sec. Het oude record stond op naam van dezelfde ploeg met 2 minuten 1.2 sec.

Shanghai. — In communistisch China heef het eerste vliegtuig voor de burgerluchtvaart, dat in dit land is vervaardigd, een proefvlucht gemaakt. Het is een tweemotorig toestel, dat bestemd is voor luchtkartering.